

KOTLOT

Mieke Verbelen

Dit werk mag worden opgevoerd na schriftelijke
toestemming van de auteur.
Email: mieke.verbelen@gmail.com

Rechten bij Sabam

SCENE 1

Op het stapelbed liggen Jako en Dre te slapen. Jako ligt op het bovenste bed. Dre slaapt onderaan.

Wekker gaat.

Dre schiet verdwaasd overeind. Jako beweegt niet. Dre zoekt de wekker {klokradio}, ziet hem buiten handbereik op het bureau staan, mept nijdig tegen onderkant van Jako's matras, stapt uit bed en zet wekker op radio.'

DRE Ik had die klok toch op radio gezet!

JAKO Dan begin jij mee te zingen.

DRE Heb je daar iets op tegen. misschien?

JAKO Hmmm

Dre zet radio een beetje luider en begint mee te zingen. Maakt ochtendtoilet.

Zet af en toe de muziek een beetje luider, dan plots stil en speelt zelf voor commentator:

DRE Dames en heren: over precies 8 seconden,4 tienden is het 12 over zeven geweest' Goieimorgen!

Radio terug luid. Even later zelfde scenario:

DRE Beste luisteraars, op onze digitale klok staat de grote wijzer op de 3 en de kleine al voorbij de 7! Goieimorgen!

Na een korte pauze, idem voorgaande:

DRE Over welgeteld 5 minuten, 97 seconden, 32 tienden heeft U alweer 5 minuten, 97 seconden en 32 tienden te lang geslapen.

JAKO Ik bros.

DREIk had het gedacht. Maar 't zal je niet lukken, Ons kotmadam komt vandaag kuisen en je kent Vromans; je zal vliegen!

JAKO 't Is al goed, ik heb het begrepen,

Komt moeizaam recht, bedenkt zich, gaat terug liggen.

Eerst wakker worden.

DRE Er uit!

JAKO Straks.

DRE Nee! Nu!

Trekt deken weg.

JAKO Geef mijn deken terug.

DRE Nee!

JAKO Geef mijn deken terug.

DRE Nee'

JAKO O.K.

Klimt moeizaam naar beneden.

DRE 't Zal tijd worden.

Jako legt zich onverstoorbaar terug neer op Dre's bed.

Ah nee, he! Dat is hier niet meer te doen, Ik ga Frits vragen stroom op dat bed te zetten, zodat ik alleen nog op een knop moet duwen om jou eruit te krijgen.

JAKO Waar bemoei jij je mee?
Kom ik te laat, dan kom ik te laat. Dat is toch mijn zaak?!

DRE Op die manier zal je nooit afstuderen.

JAKO En dan?

DRE En dan? Dan zit ik tot het einde van mijn studietijd met jou opgescheept.

JAKO Sukkel! Dat is erg,
Wel, ik zal je niet langer kwellen.
(komt uit bed)
Zo goed?

DRE 't Is een begin. Kleed je aan. Dadelijk roept Vromans voor het ontbijt.

Jako staat voor geopende kleerkast, Sluit berustend de deuren, keert terug naar bed.

Doe nu voort.

JAKO Kan ik niet.

DRE Wat niet?

JAKO Ik kan mij niet aankleden.

DRE Waarom niet?

JAKO Ik ben mijn schone kleren vergeten.

DRE Kiek!

JAKO Sorry.

Jako wil terug gaan liggen, Dre houdt haar in wurggreep
vast voor de kleerkast

DRE Zo niet. Jij trekt dezelfde spullen aan die je gisteren droeg, en ondergoed kan je van mij wel lenen.

VROMANS *off*
Jaklieneke! Andrea! Koffie!

DRE Daar heb je het. Te laat voor het ontbijt. Je weet dat ze daar de pest aan heeft.

JAKO Mag ik dat slipje met die tekst op?

DRE Ja, doe maar.

JAKO Dat slipje bedoel ik, ja.
Zou het succes hebben? Ik kan het natuurlijk eens uitproberen. Heeft Ivo dit al gezien?

VROMANS *off*
Jaklien! Andrea! 't Is Tijd!

DRE Trek je plan. Ik kom!

JAKO Ik trek toch altijd mijn plan ... Ik vraag niet liever.

Beginst rustig aan haar ochtendtoilet.

Scene 2

Dre studeert mompelend.

Zacht kloppen op de deur. Dre hoort het niet.

Nogmaals kloppen. Frits komt binnen.

FRITS He Dre!

DRE Frits, onnozelaar! Kan jij niet kloppen?

FRITS Heb ik gedaan. Maar jij hoort niets. Moet ik in het vervolg mijn trompet meebrengen?

DRE En dan je moeder op ons dak. Je zal het wel laten.

FRITS Bang van je kotmadam?

DRE Waarom zou ik? Ik doe niets verkeerd. Ik zit braaf te studeren. Maar voor jou zou er wat zwaaien. Artikel nummer 3 van het huishoudelijk reglement: geen heren op de kamer.

FRITS Jamaar, ik ben de uitzondering die de regel bevestigt.

DRE Kom jongen, zevent niet. Zeg liever wat je hier doet en maak dat je weg bent.

FRITS Jij hebt toch zo'n aparte manier om een mens op zijn gemak te stellen, he.

DRE Als 't voor 't gemak is: einde van de gang, tweede deur links.

FRITS Haha. Ik kwam eigenlijk voor Jako.

DRE Jako? Jako? Als ze niet in bed ligt, dan is ze er niet.

FRITS Dat had ik al gezien.

DRE Wel dan?

FRITS Vermits Jako er niet is, dacht ik dat jij misschien wel ...

DRE Nee.

FRITS Wat nee?

DRE Nee, ik doe het niet.

FRITS Wat doe je niet? Je weet niet eens wat ik je wou vragen.

DRE Dat weet ik wel.

FRITS Wat dan?

DRE Alibietje spelen.

FRITS Allé Dre, doe niet zo kattig. Ik dacht dat wij vrienden waren. Als jullie eens iets doen wat niet mag, dan dek ik jullie toch ook altijd.

DRE Dat zou je wel willen.

FRITS Toe Dre, voor die ene keer dat ik jou eens vraag.

DRE Je hebt pech dat Jako er niet is, die gaat maar al te graag mee. Je zou haar beter met rust laten. Ze moet meer studeren.

FRITS Ah maar dat doet ze toch niet, dus kan ik haar net zo goed vragen.

DRE Je helpt haar niet.

FRITS Dat wil ze ook niet. Ze wil dat je haar met rust laat. Ze wil doen waar ze zin in heeft.

DRE Ja, en dat doet ze. Absoluut. Maar weet je wat dat kost? En op wiens kap? Wanneer denk jij dat ze afgestudeerd zal zijn? Ze heeft al alle jaren gedubbeld!

FRITS Als haar vader absoluut wil dat ze tegen haar zin medicijnen studeert, dan is het zijn eigen schuld dat het hem veel kost.

DRE Ik begrijp het niet.

FRITS Wat niet?

DRE Dat die twee niet eens alles gewoon met elkaar uitpraten. Eerlijk zeggen waar het op staat.

FRITS Vader zegt waar het op staat, dochter moet dokter worden. Dochter wil niet, dus studeert niet. Als vader het dan nog niet wil begrijpen, wie is er dan dom?

DRE Ze gaat nog buiten vliegen.

FRITS Op die dag trakteert ze met champagne.

DRE Daar zit jij natuurlijk op te wachten.

Vromans klopt op de deur.

VROMANS Andrea? Andrea, ben jij daar?

Frits en Dre zoeken in paniek waar Frits zich kan verstoppen.

DRE Ja mevrouw, ik ... een ogenblikje, mevrouw. Onder bed, onder bed.

Frits kruipt onder het bed, trekt deken slordig tot op de grond, maar blijft voor Dre en het publiek wel zichtbaar.

Ik ben er mevrouw.

VROMANS Wat is er, kind? Ge bloost zo? Ge zijt toch niets aan het broeden zeker? Toch een beetje warm. Zal ik een lekker potje thee zetten?

Kijkt naar het bed, ziet de ravage.

Maar Andrea toch. Dat ben ik van jou niet gewoon. Dat Jaklien haar bed nooit opmaakt; ik zal niet zeggen dat ik dat gewoon kan worden, maar ik heb het opgegeven om daar nog veel woorden aan te verspillen. Dat kind is thuis altijd een meid gewoon geweest die alle rommel achter haar opruimde. En ge ziet het, he, ze ziet het niet liggen. Zo slordig, zo nonchalant... dat heb ik nu nog nooit meegemaakt, nog nooit. En ik heb hier al veel meisjes zien komen en gaan en ik heb al het èèn en 't ander meegemaakt, dat kan ik wel zeggen. Och kind, als ik daarover begin te vertellen. Boeken zou ik kunnen schrijven. Boeken! En pas

op, sommige van die meisjes zijn nu zeer gerespecteerde dames. Er zijn er die nogal wat hebben bereikt in 't leven. Maar wat ik daarmee heb afgezien in hun studententijd. Deugnieten waren het. Echte deugnieten. En daarmee bedoel ik vooral wat ze hebben uitgestoken met, ge weet wel, die van 't ander geslacht. Ze waren er niet van weg te houden. Pas op, ik begrijp dat, ik ben ook jong geweest, maar zo jong ... allez, ik wil zeggen, zo'n dingen daar durfden wij niet eens aan te denken. Wachten tot we getrouwd waren. Ah ja, ge moest zo eens in verwachting geraken. Toen bestonden al die dingen nog niet. 'k Zal niet zeggen dat het slecht is dat die nu wel bestaan, daar niet van. 'k Wil maar zeggen, ze maken het de jeugd van tegenwoordig toch een beetje te gemakkelijk. Allez, hoeveel liefde is er nu nog nodig om voor mekaar het respect op te brengen te wachten, wachten tot ge getrouwd zijt . Daarna zijn er nog zoveel dagen dat ge ..Ik zou zelfs zeggen dat er teveel dagen zijn dat ge ... Och here, wat sta ik hier weer te lameren? Als mijne man zaliger dat zou horen. 't Was een goe ventje, maar ... och ja, Andrea, luister hè. Ik heb met de geboorte van onze Frits zo afgezien, afgezien ... Allez, ik was er bijna in gebleven. Toen heeft den dokter gezegd dat we heel hard moesten oppassen. En 'k zeg het, in onze tijd was oppassen echt oppassen hè, en daarmee uit. Dat viel mijne man een beetje tegen, ik weet het wel. Ne man is daar anders in dan wij he. Die hebben zo iets dat wij niet hebben.

Ik weet niet of ik mij goed uitdruk. Voor ne man is het toch altijd moeilijker om ... Allé, ik bedoel. .. Verstaat ge het? Ja! Ik wil maar zeggen ...

Maar Andreake toch, hoe komt het dat gij uw bed niet hebt opgemaakt, Ik heb jou nog nooit moeten vragen om uw bed op te maken. Kind toch, gij werkt veel te hard. Gij zou af en toe eens een beetje ontspanning moeten nemen. Nu niet zo veel als Jaklien. Die neemt niets anders dan ontspanning, denk ik. Nee nee, ge moet me niet wijsmaken dat ze zoveel naar voordrachten en lezingen gaat als onze Frits mij wil doen geloven. Ik heb hem wel door. Ze denken dat ze mij kunnen bedotten, maar daar zullen ze toch wat vroeger voor moeten opstaan. En onder ons gezegd, Andreake. dat is nu iets dat ze geen

van tweeen goed kunnen, he. Jaja, onze Frits is genen heiligen. Hij hangt graag in 't stad rond. Ik weet dat wel. Ik hoop maar dat hij met geen slecht volk optrekt. Sè Andreake, ik zou gerust zijn als onze Frits een goe meiske zou leren kennen. Zo eentje dat hem een beetje in toom kan houden. Waarom ga jij niet eens met onze Frits een avondje uit? Naar ne film of zo. Allé. wat ik daarjuist al zei: ge moet u eens ontspannen.

DRE Een goed idee, mevrouw Vromans, misschien vraag ik Frits straks of hij zin heeft. Maar dat kopje thee dat u daar presenteerde zou mij ook wel deugd doen. Ik zal intussen mijn bed wel opmaken.

VROMANS Een goed gedacht, kind. Ik zal vlug wat water opzetten. Wil ik onze Frits vragen of hij vanavond vrij is?

DRE Ik denk niet dat dat nodig is, Ik wil zeggen, ik zal het hem zelf wel vragen.

VROMANS Doe dat kind. ge zult hem wel vinden. he.

DRE Dat zal geen probleem zijn.

VROMANS Onze Frits vind ge altijd. Op de onnozelste plekjes het eerst.

DRE Daar zegt u zoiets.

VROMANS Alle, tot straks.

DRE Ja ...

Vromans gaat weg. Frits komt met brede grijns onder het bed uit.

Verdomme, jij krijgt ook altijd je zin.

FRITS Mijn moeder ziet jou wel zitten, zo te horen.

DRE Ja, ik zie mij ook al zitten .. en blijven zitten. 't Is goed voor een keer Frits. daarna zoek je maar een ander slachtoffer. Ik heb geen zin om regelmatig alibi te zijn.

FRITS Dat vraag ik toch niet.

DRE 't Is maar dat je het weet. En maak nu dat je mijn kamer uitkomt. Ik wil geen last met jouw moeder.

FRITS Schat! Kom je me zoeken?

DRE Waar?

VROMANS (off)
Andreake!

FRITS In de kast!

Frits verstopt zich in de kleerkast.

VROMANS Andreake, nu was ik toch eigenlijk wel vergeten te zeggen waarvoor ik feitelijk kwam.

DRE Ja mevrouw?

VROMANS Was je al iets aan 't uitzoeken om vanavond aan te trekken, kind? Wil ik eens helpen kiezen?

DRE Nee nee, dank U mevrouw. Ik denk dat ik ga zoals ik ben.

VROMANS Trek toch maar een warme tmi aan. Je hebt daar zo'n mooie. Die met die steekjes.
(Wil kastdeur open trekken)
Weet ge welke ik bedoel?

DRE Ja ja mevrouw. Maar wat wou u nog vertellen?

VROMANS Wat? Oh ja! Moet je eens luisteren, kind. Daarstraks belde mijn nicht. De dochter van mijn vader zijn neef zijne zoon. Ik heb daar nooit veel kontakt mee gehad. Wij, in onze familie, komen niet zo veel samen. Zeker niet met familie die maar van zo ver familie is. Ik had moeite om een gezicht op die stem te plakken. Enfin. ze sprak van haar dochter die hier in de stad studeert en die nogal slecht is gevaren met haar kotgenoten. Dat kind komt elk weekend thuis, weent tranen met tuiten. Ze schijnen haar nogal te pesten. Zo erg dat het meisje niet meer verder wil studeren. 't Moet nochtans een goed student je zijn. Alle jaren primus. Allé ja, mijn nicht komt ten einde raad bij mij. Ze had gehoord dat ik kamers verhuurde. Of ik haar dochter, Bernadette, geen plaatske kon geven. Ik zeg, dat zal een

probleem zijn, want ik zit vol en ik vrees dat dat nog een tijdje zal duren voor hier een plaats vrij komt, want mijn één studeert geneeskunde en de ander rechten, dat zijn studies van lange duur. Maar zij maar zagen en klagen. Ze zou zo gerust zijn als ik haar Bernadetteke onder mijn hoede zou willen nemen. Enfin, ik zeg: misschien kan ze toch wel bij Andrea en Jaklien, in die kamer staat eigenlijk nog een zetel waar ge een slaapbed van kunt maken. En in die kleerkast zal ook nog wel wat plaats zijn ...

Vromans wil kleerkast opentrekken, maar Dre springt er voor.

DRE Jaja, daar is plaats om nog het een en 't ander op te hangen.

VROMANS Zie je wel. Ik wist dat ik op jou zou kunnen rekenen. Oeioeioei, mijn water kookt. Dus ik mag zeggen dat het goed is? Vraag jij het nog eens aan Jaklien, maar die zal ook wel geen bezwaren maken, zeker?

DRE Geen idee.

VROMANS 't Zal wel lukken. Enfin, ik zal zeggen dat we het eens zullen proberen. En gaat het niet, dan gaat het niet.

DRE Juist.

VROMANS Alle, ga rap onze Frits zoeken en komt samen een kopje thee bij mij beneden drinken. Ik heb nog wat pralines in de koelkast staan.

Vromans verlaat de kamer. Dre trekt kleerkast open.

DRE Ik hoopte dat je gestikt was.

FRITS Nee nee, er is plaats genoeg in die kleerkast.

DRE Verdomme!

FRITS 't Kan een toffe zijn.

DRE Een primus?

FRITS O.K. een trappist was beter geweest.

DRE Die thuis gaat wenen dat ze haar pesten?

FRITS Misschien kan ik haar wel troosten.

DRE Daar zit je al op te wachten, he.

FRITS Kom, trek je trui aan, die met die steekjes.
't Is al laat.

DRE Eerst nog thee met pralines.

FRITS Nee, alleen thee.

DRE Sinds wanneer sla jij pralines af?

FRITS Ik heb ze al opgegeten.

Samen af.

BLACK-OUT.

Scene 3

Dre en Jako staan samen in de kamer.

JAKO Met drie op deze paar vierkante meters?

DRE Jep!

JAKO En zij slaapt op die bank?

DRE Jep!

JAKO En dan moet die elke dag open en dicht geklapt?

DRE Jep!

JAKO En haar kleren moeten daar nog bij?

DRE Jep!

JAKO Waarom heb jij niet gezegd dat dat onmogelijk is. Die kast zit vol. Je had ze maar moeten open trekken.

DRE Kon ik niet.

JAKO Waarom niet?

DRE Frits zat erin.

JAKO Ah! Ik begrijp het. Sorry.

DRE Wat sorry?

JAKO Ik wou niet indiskreet zijn. Ik wist niet dat jij met Frits ..

DRE Ik heb niets met Frits. Hij wou gewoon uit.

JAKO En daarom kroop hij daarin?

DRE Zijn moeder kwam eraan.

JAKO Juist... Je had hem beter laten betrappen.

DRE En dan? Ik had hem toch binnen gelaten?

JAKO Ik denk dat ons madam haar zoontje beter kent dan wij denken. Frits is een schatje, maar dat is hij zowat van iedereen. Niemand kan hem iets weigeren en daar profiteert hij van.

DRE Mmmjaaa ... daar zeg je wat.

JAKO En?

DRE Wat?

JAKO Hebben jullie ... Wat hebben jullie gedaan?

DRE Wij? Niets! Hij had een afspraakje. We waren de straat nog niet uit of hij schoot er vandoor.

JAKO En wat heb jij dan gedaan?

DRE Ik ben even naar onze stamkroeg gegaan en dan terug naar huis.

JAKO Sukkel.

DRE Pff...

JAKO Wanneer komt ze?

DRE Ik denk na het weekend.

JAKO Jeeek!

DRE Ruim maar wat op.

JAKO Wat moet ik opruimen?

DRE Je vibrator bijvoorbeeld.

JAKO Waarom? Ze mag hem lenen als ze wil.

DRE Ik denk niet dat zij dat wil.

JAKO Oeioei, zo'n type?!

DRE En je zomerkleren kan je ook wel meenemen.

JAKO En dan binnen een paar maanden alles weer terug naar hier sleuren? Zeg!

DRE Toe nu, doe niet zo dwars. Trouwens, 't heeft ook zijn voordelen. V romans wil de huur onder ons drieën verdelen.

JAKO Dat lijkt me niet meer dan normaal. 't Zou er nog moeten bijkomen. Al kan het mij weinig schelen. Hoewel, ik hoef daar thuis niets van te zeggen. Een beetje extra zakgeld kan ik altijd wel gebruiken. Het is misschien toch allemaal nog zo slecht niet. Hoe heet ze?

DRE Bernadette.

JAKO Bernadette? Maar die gaat hier verschijningen krijgen.

DRE Jako! Dat meisje komt naar hier omdat ze niet tegen de plagerijen van haar vorige kotgenoten kon. Maak het haar asjeblief niet te moeilijk.

JAKO Ik beloof niets.

DRE Je moet niets beloven. Zolang je maar niets doet.

JAKO Heb jij mij al ooit iets zien doen ..

DRE Nee.

JAKO ... dat een ander ongemakkelijk maakt? Ik ben toch de meest sociale persoon van de hele universiteit. Ik ken iedereen ...

DRE Niet moeilijk, je zit er al zo lang ...

JAKO ... kan met iedereen goed overweg, Als ze mij niet voor de voeten lopen.

DRE Dat zal hier een probleem worden.

JAKO Kwestie van afspraken maken.

DRE Die jij opstelt en wij moeten nakomen, zeker.

JAKO Wij begrijpen elkaar.

BLACK-OUT

SCENE 4

Maandagavond.

Jako zit op haar bed. Draagt walk-man. Zingt luidkeels mee. Bladert in boek,

Dre probeert te studeren. Heeft stoppen in haar oren gestoken.

Er wordt op de deur geklopt. Niemand hoort iets.

Vromans roept off

VROMANS Meisjes'
 Andrea! Jaklien!

Doet de deur open.

Achter haar staat de nieuwe kotgenote met valiesje en beauty-case.

Jaklien!

Jaklien ziet de binnenkomers. Zet haastig de Walk-man af.

JAKO Oeioei, Vromans!
 Dre! Dre! Bezoek! Dre'

DRE He?

Haalt geschrokken de stopjes uit haar oren.

Mevrouw Vromans, ik had U niet gehoord.

VROMANS Dat heb ik gezien. Hoe jij kan studeren met al dat lawaai.

JAKO Dat kan ze ook niet. Daarom steekt ze stopjes in haar oren.

VROMANS Ocharme, moet jij studeren met stopjes in je oren?

Tot Jako:

Dat jij dat kind zoiets aandoet. Alle, nu moet die al studeren met stopjes in haar oren. Ge jaagt dat kind op kosten.

JAKO 't Zijn mijn stopjes verdomme! Ik moet ze 's nachts gebruiken omdat zij zo hard snurkt.

VROMANS Wat hoor ik daar?

JAKO Zij snurkt.

VROMANS Nee, daarvoor.

JAKO 't Zijn mijn stopjes.

VROMANS Ik heb je horen vloeken en wat heb ik over vloeken gezegd? In mijn huis wordt niet gevloekt. Regel nummer 14.

JAKO stil tot Bernadette:
Ah ja, heb jij je regels al gekregen?
Je weet toch ...

VROMANS Wat is dat daar achter mijn nlg?

JAKO Ik zei juist tegen Bernadette dat ik haar het Reglement zal bezorgen. Ik wil geen slecht voorbeeld zijn. Die "verdomme" was er uit voor ik er erg in had, Verdomme, nu zei ik weeral verdomme. Godver...bied het vloeken. Het spijt met mevrouw Vromans. Ik zwijg.

VROMANS Dat zou niet slecht zijn, dan kan ik tenminste jullie nieuwe kamergenote eens deftig voorstellen. Voila, hier is ze dan. ons Bernadetteke. Ze heeft al haar gerief bij. Jullie zullen haar wel helpen om alles een plaatske te geven en om haar op haar gemak te stellen.

Jako maakt Bernadette met gebaren duidelijk dat het toilet op het einde van de gang is, 2e deur links.

VROMANS He? Wat Jaklieneke?

JAKO Alles in orde, mevrouw. Bernadette zal zich hier heel vlug op haar gemak voelen.

VROMANS Zo mag ik het horen.
Andrea, jij houdt dat hier mee wat in 't oog he. Ik weet dat ik op jou kan rekenen.
Allè meisjes. stel het wel, zou ik zo zeggen. Bernadette, als er iets is ... ge weet mij wonen. he.

Vromans verlaat lachend de kamer. Jako draait zich kwaad om naar Dre.

JAKO Op jou kan ze rekenen. Op mij dan niet, misschien? Goed, dan ben ik niemand iets verplicht.

Springt terug op bed. Zet walk-man op. Begint luid mee te zingen.

DRE Jako!

JAKO zet walk-man af
Hallo!

DRE Je bent absoluut onbeleefd.

JAKO Weeral een regel overtreden, de nummer 16'
O ja, ik had je beloofd dat van die regels eens uit te leggen.

DRE Jako, hou op!

JAKO Wat? Ik doe mijn best.

DRE Doe liever niets. Ik bedoel... doe niet onnozel. .. doe normaal.

JAKO Dus, er is verschil?

DRE Laat ons kennis maken en ...

JAKO Afspraken!
Afspraak nummer I!

DRE Jako!

JAKO O.K. dat kan wachten. Dus, we maken eerst kennis: Ik ben Jako en dit is Dre.

BERT Dat klinkt ai beter dan Jaklien en Andrea, zoals tante Maria jullie voorstelde.

JAKO Tante Maria? Noem jij Vromans tante Maria?

BERT Hoe moet ik haar anders noemen?

JAKO Vromans!

BERT Als jullie dat liever hebben.

JAKO Kind, zo moet dat gewoon!

DRE Er moet juist niets. Zij mag zeggen wat ze wil.

JAKO Ik wou haar alleen maar helpen.
Het idee: Tante Maria ... tegen Vromans.

Klimt terug op bed en zet walk-man weer op.

DRE Trek het je niet aan. Ze heeft zo van die buien, maar over het algemeen valt ze best mee. Als ze vervelend doet, kan je haar beter negeren.

JAKO Ga jij partij kiezen tegen mij? Waaraan heb ik dat verdiend?

DRE Aan jezelf, verdomme.

JAKO Verdomme!

DRE O!O! ...

BERT Nummer 14.

De drie bekijken elkaar verbaasd en beginnen gelijktijdig te lachen.

JAKO Je leert snel.

BERT Aangeboren gebrek.

JAKO Proficiat.

BERT Voor wat?

JAKO Jij bent nog zo stom niet.

DRE En zo'n trut ziet ze er toch ook niet uit.

BERT Wat hadden jullie dan verwacht'?

JAKO Och kind, hoe jouw tante Maria jou hier heeft afgeschilderd ...

BERT Vertel...

JAKO Nee, je zou er maar complexen van krijgen.

BERT Daar heb ik niet zoveel last van. Ik zou willen weten of ze er in getrapt zijn.

DRE Wie?

JAKO Waarin?

BERT In mijn verhaal.

JAKO Welk verhaal? Kom op, maak ons niet te nieuwsgierig, want daar word ik alleen maar pijnlijk van.

BERT Wat heeft ze jullie verteld?

DRE Tante Maria?

JAKO Vromans kwam Dre hier vragen of wij er iets op tegen zouden hebben om onze paar vierkante meter met een braaf nichtje van haar te delen. Een dutske, een sukkel je dat zo door haar kamergenoten werd gepest dat ze elk weekend huilend thuis kwam. 't Schijnt dat je zelfs niet meer naar school wou. En dat voor een primus! 't Zou een misdaad tegenover de mensheid geweest zijn, als we jou niet hadden aanvaard. Wat studeer jij eigenlijk?

BERT Germaanse.

JAKO Dan hebben ze dik overdreven. Germanisten zijn er zat.

BERT Ik wou liever geen moeilijke en langdurende studies. Ik wil mij amuseren. Zo te horen heeft mijn moeder mijn verhaal nog wat aangedikt. Dat had ik nooit van haar verwacht.

DRE Wat zeg je?

JAKO Ik ruik hier iets aangebrand.

DRE Ja? Zou Vromans nll nog aan 't koken zijn?... 0, je bedoelt...

JAKO Wat is er dan 'echt' op jouw kot gebeurd?

DRE Heb jij gelogen tegen je moeder?

JAKO Hou je mond, Dre. Ik wil weten wat we hier in huis hebben gekregen. Wat heb jij op je kerfstok?

BERT Een vriendje.

DRE Is dat abnormaal?

BERT Ik had hem op mijn kamer uitgenodigd.

JAKO Tegen de regels!

BERT Tuurlijk. Maar Regels zijn er om overtreden te worden. Wie zich aan al die wetten en voorschriften kan houden, is volgens mij geschrift.

JAKO Wij gaan vrienden worden!

BERT Enfin, ik dacht dat er niemand thuis zou zijn. 't Was op een donderdag en op donderdag ging mijn kotmadam altijd uit.

DRE Het was overdag? Dus je broste!

BERT Ja en dan? We hadden die dag een prof die het zo slecht uitlegt dat je het beter begrijpt als je alleen maar zijn cursus leest.

JAKO Ik volg!

DRE Ik haak af.

JAKO Luisteren!

BERT Dus, ik trek met die kerel naar mijn kamer, wij installeren ons. Maken het wat gezellig ... enfin .. het gewone gedoe ... en toen stond ze daar ineens. Furieus! Woest! Ik moest onmiddellijk mijn boeltje pakken en mij nooit meer laten zien. Je begrijpt dat ik dat thuis niet kon vertellen.

JAKO Je hebt geluk gehad.

DRE Waarom?

JAKO Haar kotmadam heeft blijkbaar de waarheid niet aan de grote klok gehangen.

DRE Daar zeg je wat. Hoe kwam dat?

BERT Mijn vriedje was haar zoon.

DRE Nee!

JAKO Strategisch vernuft.

DRE Jako!

JAKO Wat? Dat is toch slim bekeken .. Wat kan dat mens nu gaan klagen? Zij moest haar zoon van de meisjes weghouden. Zij kan haar niet beschuldigen zonder zelf schuld te moeten bekennen. Goed gezien. Jij gebruikt je verstand.

DRE O ja? En hoe zat het dan met het gevoel?

JAKO Delikate vraag. Maar ik vind toch ook dat ze mag gesteld worden. Hoe zat dat met het gevoel?

BERT Goed! Heel goed! Ik heb mij kapot gelachen. Je moet weten: in zijn haast om weg te komen, trok hij mijn slipje aan, in plaats van het zijne. Dat gezicht van zijn moeder' Ik kwam niet meer bij!

DRE Zat jij te lachen?

BERT Ik had de slappe! Hij niet' Mijn slipje was te klein om dat te verbergen.

DRE Ocharme. Zie je die jongen nog?

BERT 't Is uit.

DRE Waarom?

BERT Ik heb zijn slip samen met de laatste betaling per aangetekende zending naar zijn moeder gestuurd.

JAKO Foei!

DRE En daarom maakt hij het uit?

BERT Ik had ze niet gewassen.

JAKO Bah, vies!

BERT Dat mocht je wel zeggen, ja.

JAKO Jij durft.

DRE Ik vind het op het randje.

JAKO Ik denk dat wij hier nog wat gaan beleven. En wij niet alleen ...

DRE Hoe bedoel je? O! Vromans! Ocharme.

BERT Wat ocharme ?

JAKO Bernadetteke ...

BERT Zeg maar Bert.

JAKO Aangenaam.

DRE Bert? Mag Vromans dat horen?

BERT Wat denken jullie, zou ze het overleven?

JAKO 't Is een taaie. Eigenlijk dacht ik aan iemand anders.

DRE Frits!

JAKO Juist.

BERT Wie is dat?

JAKO Je neef.

BERT Aha?

DRE De zoon van ons kotmadam.

BERT De moeite?

JAKO Dat hoef je er niet voor te doen.

DRE Dat doet hij wel.

BERT Aha!

DRE Meer dan je lief is.

BERT Sympathiek?

JAKO Onweerstaanbaar.

BERT Oho!

DRE Hij kan nogal aandringen.

BERT Ach.

JAKO Hij heeft de gewoonte alle meisjes die hier op kot passeren te misbruiken.

BERT Oeioei.

DRE Wij zijn zijn alibis.

BERT Is dat een sexuele geaardheid die ik nog niet ken?

JAKO Zijn moeder heeft niet graag dat hij met vreemden op stap gaat.

DRE Met ons mag hij wel.

JAKO Zeker als ze denkt dat we naar iets opvoedends gaan.

BERT En die jongen leert graag.

JAKO Ik denk dat hij stilaan volleerd is.

BERT Aha!

DRE tot Jako:
Wat weet jij daarvan?

JAKO Gewoon vermoedens, Dre, gewoon vermoedens.

DRE Ik dacht al.

BERT Ik denk dat ik met mijn neef eens moet kennis maken.

JAKO Roep niet te hard. Hij heeft je zeker al geroken. Ik hoor hem al snuffelen.

DRE Vromans besterft het.

JAKO Tante Maria zal heel blij zijn als ze ziet dat zowel haar nichtje als haar zoon in betrouwbare handen zijn.

DRE O zoete waan ...

BERT ... bron van mijn bestaan ...

JAKO ... O rust... gedaan!

BERT Ik ga nog van mijn tante Maria houden.

JAKO Als het alleen maar van tante Maria is.

BERT Van jullie ook.

JAKO Dus toch een afwijking.

Er wordt op de deur geklopt. Frits steekt nieuwsgierig zijn hoofd binnen, Frits en Bert worden duidelijk door elkaar aangetrokken.

FRITS Girls, are you decent?

JAKO Van afwijkingen gesproken.

DRE Decent? Voor wat?

FRITS Om te weten of ik binnen mocht komen.

DRE En dat vraag je dan als je al binnen staat?

FRITS Ik wou mijn vers aangekomen nichtje begroeten. Laat mij a.u.b. een goede indruk maken.

DRE Lukt je nooit.

JAKO Wij hebben haar al voorgelicht.

FRITS Jullie geven mij geen kans.

JAKO Ach jongen, troost je, 't is geen maagd meer.

FRITS Pardon?

DRE Jako, kom zien! Frits met een mond vol tanden.

BERT Dag Frits, ik ben Bernadette, jouw nichtje.

FRITS Dag Bernadette, ik ben Frits, jouw neef.

BERT Zeg maar Bert.

FRITS Zeg maar schat... Ik bedoel, zeg maar, wat een schat!

JAKO Ja he. Een doe-tje.

FRITS En jij bent mijn nichtje?

BERT Ja maar, een heel ver nichtje.

FRITS Goed' Ik bedoel, goed dat jij hier op kot komt. Zal ik je de stad eens laten zien

BERT Graag! Zullen we beginnen met "De Welkom"?

FRITS Prima, prima. "De Welkom."

BERT En daarna "De Schralen Troost"?'

FRITS "De Schralen Troost" O.K.

BERT En dan misschien "Het grote ongenoegen",! "

FRITS Het grote ongenoegen", ja gezellig.

Frits en Bert verlaten de kamer. Op de gang hoor je ze nog verder café-namen opsommen, Dre staat perplex te kijken, Jako heeft er plezier in.

DRE Wel wat anders dan we verwacht hadden, he:

JAKO Weet je nog dat jij dacht dat zij het vibrator-type niet was.

DRE Ik heb mij vergist.

JAKO Nee hoor, je had gelijk. Dat type heeft geen vibrator nodig.

BLACK-OUT.

SCENE 5

Zondagavond.

De meisjes komen na het weekend terug bijeen. Dre zit lusteloos voor zich uit te staren.

Bert komt vrolijk binnen.

Houding van Dre: versuft door medicijnen. Spreekt en beweegt traag.

BERT Hoi Dre. Mooi weekend gehad? Prachtig weertje he. Ik ben geen minuut binnen gebleven. Mijn moeder wist niet waar ze het had. Vorige week, dochter in tranen. Deze week: dochter verliefd. Al heb ik dat niet aan haar neus gehangen. 't Was wel moeilijk om het niet te laten zien. Daarom was ik ook altijd weg.
't Schijnt dat Frits heeft gebeld.
Ik denk dat hij het meent met mij. Denk jij ook niet? Waarom zou hij anders gebeld hebben? Wel grappig. Weet je dat ik mezelf geweld moest aandoen om geen drie treinen vroeger naar hier te komen.
Heb je hem al gezien? Of gehoord? ...
Ik hoor niets.
Zeg eens wat.

DRE "Wat".

BERT Wat is er? Is er iets?

DRE Goeie vraag. Is er iets!

BERT Dre! Geweldig! Jij bent verliefd ... maar je durft het hem niet te vertellen. Juist? Je hebt het vreselijk te pakken, blijkbaar. Ik kan je misschien helpen. Vertel eens ...

DRE Zwijg.

BERT De moed niet opgeven, Dre. In jezelf geloven, De aanhouder wint. Ken ik hem?

DRE Zwijg.

BERT Als jij vertelt.

DRE Voor jou is het allemaal simpel he, Verliefd ... verloofd ... getrouwd. En wat komt er dan?

BERT Kinderen? Herrie?

DRE Twee keer juist. Bravo.

BERT O Dre, ben je zwanger?

DRE Ik heb het over mijn ouders.

BERT Is je moeder zwanger? .. 0 ... Sorry. Hebben je ouders ruzie? Kan ik daar wat aan doen?

DRE Nee, en ik kan er ook niets aan doen.

BERT Dan heb je jezelf toch niets te verwijten.

DRE Waar bemoei jij je mee?

BERT En jij dan? Het gaat toch tussen je vader en je moeder?

DRE Heb ik daar dan niets mee te maken? Heb ik dan niets te zeggen?

BERT Ik ken jullie situatie niet, maar ...

DRE Zwijg dan.

BERT Goed. Ga maar in je eentje een beetje zitten mok ken, prima remedie. Ik ga eens kijken of ik hier in huis een vrolijk gezicht kan vinden.

Bert trekt deur open. Jako komt met somber gezicht binnen.

BERT Hoi Jako. Ook een leuk weekend gehad?

JAKO Mond dicht over de weekends.

BERT Leve de week!

Bert verlaat de kamer.

JAKO Dat moest er nog bijkomen. Een optimiste op ons kamer.

Bekijkt Dre bezorgd.

Het is gelukkig niet besmettelijk. Scheel t er iets?

DRE Mijn ouders willen scheiden. 25 jaar getrouwd en dan gaan ze scheiden. Begrijp jij dat nou? 25 jaar lang kunnen alle ruzies worden bijgelegd. Alle problemen worden opgelost. En dan ineens hebben ze er genoeg van ... gaan ze uit elkaar. Waarom? Dat slaat toch nergens op. Ik begrijp het niet. Als je 25 jaar samen kan blijven, kan je net zo goed 100 jaar samen blijven. Ja toch?

JAKO Moet kunnen.

DRE Ik meen het.

JAKO Ik geloof je.

DRE Jij zit mij uit te lachen.

JAKO Nee Dre, ik vind het heel erg ... maar ik vroeg mij even af... hoe oud zou jij zijn als je ouders hun 100ste trouwdag vieren?

DRE 98!

JAKO Moet kunnen, moet kunnen!

Lachen beiden

DRE Geef toe dat het mooi zou zijn.

JAKO Ze zouden in ieder geval in het Guinness Book of Records staan. Maar, dat rekord daargelaten, wat zou het hen verder nog opbrengen? Nog eens 75 jaar ruzies bijleggen en problemen oplossen.

DRE Het leven is niet gemakkelijk, Jako. Het is niet allemaal rozengeur en maneschijn.

JAKO Nee, en dat de hemel niet op aarde is, dat weten we ook, maar jij gunt hem die anne mensen de eerste 75 jaar niet eens.

DRE Hou op, 't is uitgemolken.

JAKO Dat denk ik ook.

DRE Wat?

JAKO Ik denk dat zij vinden dat hun huwelijk is uitgemolken. Dre! Geef hen een kans. Laat hen toch hun eigen leven leiden. Hoe dikwijls heb je mij al niet verteld over de ruzies en pesterijen thuis. Als je op je 50ste !log niet weet hoe je met je partner in harmonie kan samenleven, dan weet je dat op je 125ste ook niet. Dat verstaat toch het kleinste kind.

DRE Ik niet.

JAKO Dat wil wat zeggen.

DRE Wil je zeggen dat ik mijn ouders hun geluk niet gun? Moet ik mij er dan zomaar bij neerleggen?

JAKO Zie jij een alternatief? Een redelijk alternatief?

DRE Er wordt aan ons niets gevraagd. Vanmiddag zeiden ze het gewoon, zo tussen de soep en de patatten: "Jullie moeder en ik hebben besloten uit elkaar te gaan." Alles is al geregeld en verdeeld, Ze zeggen dat hun huwelijk al 15 jaar kapot is, maar voor ons zijn ze samen gebleven. Dat krijg je er dan nog bovenop: door onze schuld zijn ze 15 jaar samen ON-gelukkig geweest. Maar nu zijn wij groot, nu kunnen wij onze plan trekken. Hun taak is volbracht.

JAKO Amen.

DRE Aan jou heb ik ook niets.

JAKO En wat hebben zij aan jou?

BLACK-OUT

SCENE 6

Dre ligt met het gezicht naar de muur, opgerold op bed.
Jako zit knus in de zetel in een tijdschrift te bladeren.
Bert staat achter kamerschenn uitvoerig en met veel
geluid zich op te maken voor een avondje uit.

JAKO Waar gaan jullie deze keer naartoe?

BERT Etentje, film, café en ... verrassing'

JAKO Verrassing?

BERT Mmmjaa.

JAKO Voor jou een verrassing? Of voor hem?

BERT Als zijn verrassing is wat ik denk dat het is,
dan heb ik voor hem deze verrassing: Tadzaa!

Toont zich met veel show in zwarte, sexy lingerie.

JAKO 't Is niet waar. Dre, zie nu. Ons groentje in het zwart.

Dre beweegt niet, zwijgt. fako en Bert zijn deze houding al gewoon en reageren er niet op.

Wat zijn jullie van plan, zeg? Ga je nog iets meer aantrekken?

BERT Tuurlijk.

JAKO Laat zien.

BERT Jeans en sweater.

JAKO Zo gewoon? Zonde.

BERT Des te groter de verrassing. Als zijn verrassing tenminste is wat ik denk dat het is.

JAKO En nu moet ik vragen: "Wat denk je dat het is?"

BERT Als je dat graag wil weten.

JAKO Wat denk je dat het is?

BERT Beloof me dat je het niet verder vertelt.

JAKO Dat beloof ik.

BERT Zweer het.

JAKO Bertje, ik ben nooit bij de jeugdbeweging geweest. Voor mij hebben zweren alleen maar een medische betekenis.

BERT Tante Maria mag het niet te weten komen.

JAKO Ik ken de zwijgplicht.

BERT Frits heeft een vriend die ons misschien bij gelegenheid de sleutel van zijn appartement wil lenen.

JAKO Aha.

BERT Ik denk dat het vandaag DE dag is.

JAKO Ah?

BERT Frits deed zo opgewonden.

JAKO Juist.

BERT "Tonight 's the night!"

JAKO Hmm.

Bert begint uit West Side Story «Tonight tonight, I'll see my love tonight ... te zingen.

Jij hebt het wel sterk te pakken. he,

BERT Verliefd!

JAKO Tja.

BERT Ik ben nog nooit zo verliefd geweest.

JAKO Je meent het.

BERT Absoluut!

JAKO En Frits?

BERT Ook.

JAKO Hij meent het?

BERT Ik zie het in zijn ogen.

JAKO En zegt hij het ook?

BERT Duizend keer.

JAKO Dat is 999 keer te veel.

BERT Voor mij niet. Ik wil het miljoenen keren horen.

JAKO Wat vindt je moeder van dat fantasietje? Ik dacht dat ze zo ouderwets was?!

Doelt op lingerie.

BERT Heb ik hier gekocht en ik laat het hier.

JAKO Mag ik het eens lenen?

BERT Nee! Sorry, maar ik heb mijn hele leven moeten vechten voor mijn eigen spullen. Ik wil dit voor mezelf houden.

JAKO Geen probleem. 't Was maar een vraag. Kijk wel uit voor het alziende oog.

(Doelt op Vromans)

BERT Als die het per ongeluk zou vinden, zeg ik wel dat het van jou is.

JAKO Tof! Dan heb ik er toch ook iets aan. Je hebt er wel veel voor over om goede maatjes met je tante te zijn.

BERT Ik moet die comedie wel opvoeren als ik eerlijk wil zijn.

JAKO Die spreuk zal het bij Bond Zonder Naam niet doen. Moet ik toch onthouden.

BERT Ik wil vrij zijn.

JAKO Allè vooruit, weer een losgebroken lammetje.

BERT Ik heb zoveel jaren moeten dromen, van wat voor mijn vriendinnen werkelijkheid was. Ik had vriendjes, maar nooit lang.

JAKO Ik ook niet. En dan?

BERT Ik wou ze niet kwijt. Mijn moeder kwam er altijd tussen. Weet je dat ik het voor mijn 18e nog nooit gedaan had?

JAKO Wablieft?

BERT Voor mijn 18e'

JAKO En jij denkt dat je abnormaal bent?

BERT Iedereen in mijn klas ...

JAKO Iedereen?!

BERT Mijn vriendinnen ...

JAKO Je zal je vriendinnen wel hebben uitgekozen!

BERT Zeg, wat heb jij? Je [ijkt mijn moeder wel.

JAKO Ik zal je eens iets vertellen, Bert. Ik was net als jij. Overbeschermd, wist van niks. Toen kwam ik hier en ik dacht nu eindelijk mijn achterstand in te halen.

BERT En?

JAKO Ik zei nooit nee, want ik wou populair zijn. Ik heb naam gemaakt. Hij staat in alle herentoiletten van de stad. Denk je dat ik daar trots op ben?

BERT En wat heeft dat met mij te maken?

JAKO Je bent goed op weg dezelfde stommiteiten te doen en daar kan ik niet tegen.

BERT Waarom denk je ...

JAKO Jij bent er in de eerste plaats op uit niet de dochter te zijn die je moeder zich wenst. Dat is een gevaarlijk uitgangspunt.

BERT Jij bent gek.

JAKO Jij bent...

BERT Ik ben verliefd. Ik begrijp niet wat jij daar op tegen hebt.

JAKO Niets! Niets! Begrijp me niet verkeerd. Ik ben blij dat je verliefd bent en ik hoop dat Frits het goed met je voor heeft. Maar ik ... ik ... ik wil niet dat...

Slome stem van Dre.

DRE Jako, jij bent een trut.

Dre draait zich om, staart voor zich uit. Stilte.

JAKO Nu hoor ik het eens van een ander .

DRE Laat Bert toch doen. Ze zal het allemaal zelf wel ontdekken .

JAKO Zij geeft je gelijk.

BERT Ze doet me twijfelen.

JAKO Verdomme'

DRE Tja Jako, als ik advokate wil worden moet ik toch over overtuigingskracht beschikken.

JAKO Dan moet je vooral zo verder doen.

BERT Jullie brengen mij wel in de stemming voor mijn avondje uit.

(Zingt luid en vals:1 Tonight 's the night.

BERT Die wordt zot.

JAKO Nee, Bert, ze is een beetje zat.

BERT Wat?

JAKO Een fles porto.

BERT Wat?

DRE Een fles porto. EEN!!!!

JAKO Ik vermoed dat je nu dorst hebt.

Jako gaat een glas water vullen.

BERT Dorst?

Jako trekt Dre recht. Dre wil drinken. Duwt glas en Jako weg en loopt wankelend naar buiten om over te geven.

BERT We moeten daar iets tegen doen. Hoe wist jij dat van die fles porto?

JAKO Ik was erop gaan zitten. Ze had ze onder het kussen van de zetel gelegd.

BERT Lag zij daar al toen jij thuis kwam?

JAKO Die fles? Oh, Dre! Ja.

BERT Zou ze gebroost hebben?

JAKO Zeker weten.

BERT Wat heeft die zeg?'

JAKO Ze laat zich gaan.

BERT We moeten daar iets tegen doen, Zullen we het aan Tante Maria vertellen?

JAKO Ben je gek?1 We lossen dit zelf wel op.

BERT O.K., maar hoe?

JAKO Ze heeft tijd nodig om alles te verwerken.

BERT Het is niets voor Dre om te brossen en te drinken. Ze is zichzelf niet meer. Vind je niet dat ze een beetje overdrijft?

JAKO Daar kunnen wij niet over oordelen.

BERT Haar ouders gaan toch niet dood. Ze gaan gewoon uit elkaar.

Dre staat ziek in de deuropening. Kijkt Bert donker aan.

JAKO Is het eruit? Voel je je wat beter? Ga je weer liggen? Kan ik iets voor je doen? Wil je iets eten? Een boterham misschien? Of een pilletje tegen hoofdpijn?

DRE Ik wil dat je mij met rust laat. Ik EEN hier niet.

Deur zwaait open. Frits komt vrolijk binnen.

FRITS Hallo, schoonheden, meisjes van mijn hart.

Hebben jullie het leven overleefd zonder mij?

JAKO Nauwelijks.

BERT (Kust Frits)
Waar bleef jij zo lang?

FRITS Ik had mijn redenen.

BERT Welke?

JAKO BERT FRITS BERT
FRITS Zeg ik niet. Nog niet.

BERT He toe'

FRITS Verrassing'

JAKO EN BERT
 Aha!

JAKO Vooruit, maak dat jullie weg zijn en ga dat programma afwerken. Al heb ik wel mijn twijfels over de volgorde die jij daarstraks opsomde.

FRITS ziet ineens Dre liggen
 Wat heeft die?

BERT Ssst... die is hier niet.

FRITS Krijg ik al een delirium nog voor ik gedronken heb.

BERT Kom Frits.

JAKO Amuseer je.

BERT Geen probleem.

FRITS Dag lieve schat.
 (Frits wil Jako een kusje geven. Jako steekt haar tong uit)
 Ah, zag ik daar geen laatste wijze raad op het puntje van die tong?

JAKO Lees hem dan.

FRITS Kan je het niet in 't Vlaams zeggen?

JAKO Wees voorzichtig.

FRITS Ik wist dat dat ging komen.

BERT Waarom voorzichtig?

JAKO Omdat jullie toch niet braaf zullen zijn. Vooruit, weg'

BERT Ja, daag.
 Frits en Bert gaan weg. Bert komt terug binnen.
 O. Jako, wil jij straks mijn bed open leggen? Het is maar, anders ga ik jullie vannacht nog wakker moeten maken.

JAKO Maak dat je weg komt.

BERT Dank je.

Wil weer vertrekken, maar Jako houdt haar tegen. Rommelt in haar tas.

JAKO Bert!

BERT Wat?

JAKO stopt iets in Berts hand.
Hier!

BERT Een condoom?

JAKO Gebruik het! Als het zo ver komt.

FRITS Wat is er?

JAKO Dat gaat jou niet aan.

BERT Had dan een groter maatje gekocht.

Geeft lachend condoom terug en vertrekt met Frits.
Jako blijft bezorgd en boos naar het pakje in haar hand kijken.

DRE Wil ze niet luisteren, ma?

JAKO Ze zal zelf wel voorzorgen hebben genomen.

DRE Denk je?

JAKO Ze had toch een mooi pakje aan.

DRE Niet gezien.

JAKO Hoe voel je je nu ?

DRE Beroerd. Wat dacht je?

JAKO Ik denk dat ik beter niet te veel denk. Ik begrijp er toch niets van.

DRE Wat begrijp je niet?

JAKO Waarom ga jij, verdomme, in je eentje een fles porto leeg drinken?

DRE Het smaakte.

JAKO Ik had best mee willen drinken, hoor.

DRE Sorry.

JAKO 't Was per slot van rekening mijn fles.

DRE Ja, a propos, je zou wel eens kwaliteit mogen kopen. Ik ben er serieus ziek van.

JAKO Dat spijt me dan verschrikke iijk voor je.

DRE Ga je niet weg, vanavond?

JAKO Nee.

DRE Waarom niet?

JAKO Mijn alibi is weg.

DRE Alsof jij om een aiibi verlegen zit.

JAKO Ik denk dat ik maar eens wat ga studeren.

DRE Wat krijgen we nu? Gek geworden?

JAKO Eén gek in huis is al gek genoeg.

DRE En wie bedoel je daarmee?

JAKO Wie denk je?

DRE Te veel eer.

JAKO Waarom ben je vandaag thuis gebleven?

DRE Omdat het hier goedkoper is dan op café.

JAKO Zeker als je mijn fles leeg drinkt.

DRE Morgen koop ik een nieuwe.

JAKO Nee, dank je. Ik hoef ze niet terug.

DRE Je krijgt ze niet terug. Ik haal een nieuwe voor mij.

JAKO Dre, begin daar niet mee. Ik kan er niet tegen dat je je zo laat gaan. Wat helpt het? Je voelt je ziek, je raakt achterop met je lessen en de kamer stinkt.

DRE O ja, het spijt me, maar ik heb het toilet niet
tijdig kunnen bereiken. Zou jij straks ...

JAKO Ik zou je eens goed dooreen willen schudden,
ja!

DRE Kan me niets schelen, maar ik waarschuw je, ik
heb mijn binnenkant nog niet onder controle.
Dat had je niet van mij verwacht, he?
Vergeet je dat op de gang niet? 't Is maar ...
als Vromans dat moest zien!

JAKO Ja, dat zou erg zijn, vooral omdat ze toch weer
zal denken dat ik de dader ben.

DRE Want Dre doet nooit iets,

JAKO Ik draai hier voor alles op.

DRE Ik ben anders duchtig aan het meedraaien hoor.
Dre staat moeizaam recht.
Hou me even vast, wil je.

JAKO Stomme idioot.

Jako geeft Dre een stevige pakkerd. Dre moet weer braken.

DRE O ... sorry ...

Dre loopt naar de gang, Jako blijft in de deuropening
staan.

JAKO Dre! Ah shit!

DRE Sorry Jako. Een geluk dat je nog niet gedweild
had.

Black-out.

SCENE 7

Ochtend.

Jako, Dre en Bert slapen. Radioklok loopt met zoemtoon af. Niemand beweegt.

Na een tijdje richt Jako slaperig en geïrriteerd het hoofd op.

JAKO Bert... Bert...

BERT Wat?

JAKO Jij ligt er het dichtste bij,

BERT Jij hebt hem daar gezet.

JAKO Dre... Dre...

DRE Je had hem maar op radio moeten laten staan.

JAKO Dat is hier de laatste tijd altijd hetzelfde,

Komt met veel misbaar uit bed en zet radio op.

Met wiens voeten denken jullie te spelen? Er moet hier dringend orde op zaken komen.

Kruipt terug in bed.

BERT Hoe laat is het?

Radio geeft op dat moment het uur aan: "En intussen is het 7uur en 14 minuten geworden ... »

BERT Bedankt.

JAKO Staat niemand op vandaag? ... We gaan problemen krijgen aan de wastafel.

BERT Aan de ontbijttafel ook.

JAKO Sta dan op.

BERT Sta zelf op.

Stilte ... Bij volgende tijdsaanduiding springen Jako en Bert gelijk recht.

JAKO Kom Dre, opstaan! We zijn over tijd.

Wat heb jij?

Bert is terug gaan zitten. Hand op maag.

BERT Ik voel mij niet goed.

JAKO Komt ervan.

BERT Ik voel mij misselijk.

JAKO Geen medelijden. Vooruit maak je klaar.

BERT Lacht groentjes.
Ik ben verzadigd.

JAKO Lieve schat, het is niet omdat jij je misselijk voelt dat je mij mijn appetijt voor het ontbijt moet ontnemen.

BERT Zwijg over eten.

JAKO Drie pinten vroeger stoppen en je zal dit niet voorhebben.

BERT Ik blijf thuis.

JAKO En welke reden geef ik aan Tante Maria?

Bert komt automatisch recht en loopt gelaten naar de wastafel.

BERT Zie mijn ogen!

JAKO Ha, zijn ze open?

BERT Ik zie er belabberd uit.

JAKO Dre, kom uit je bed. Dre?! Dre?!!

Lichte paniek, Jako loopt naar Dre. Dre draait zich sloom om.

DRE Wat is er?

JAKO Je bent wakker.

DRE Nee, ik heb een nachtmerrie.

JAKO Dan ben je wakker.

BERT Ik heb wallen tot onder mijn neusvleugels.

VROMANS *off*
Andrea, Bernadette, Jaklien, jullie eitjes
worden koud.

BERT Ik moet kotsen.

JAKO Ik kuis niets op!

BERT Ik ga terug liggen.

JAKO Dat doe je niet.

Klapt haastig Bert 's bed dicht.

BERT Wat heb jij zeg?

JAKO Discipline.

DRE Phe'

JAKO Iets te zeggen?

DRE Nee ... nooit.

JAKO O.K. dan maar grof: Kom onmiddellijk uit je
bed, kleeid je aan, drink een kopje kouwe koffie
en maak dat je zit waar je moet zitten,

DRE Geef toe, er zit nog mogelijkheid tot
interpretatie in dat «zitten waar je moet
zitten».

BERT Ja, ik denk dat ik hier moet blijven zitten.

JAKO Ik ga gillen.

BERT Ik ga kotsen.

DRE Ik ga mee.

Bert en Dre haasten zich naar het toilet. Mevrouw Vromans
komt binnen. kijkt de twee verbaasd na.

VROMANS Wat mankeren die?

JAKO Twee WC's.

VROMANS Wat?

JAKO Ach, het spijt ons, mevrouw Vromans, we hebben ons over- slapen. We zullen het ontbijt moeten missen.

VROMANS Dat ben ik toch al gewoon, kind. Weet je, de tijd dat ik elke ochtend met zacht gekookte eitjes bleef zitten is al lang voorbij. Tegenwoordig kook ik ze hard en als niemand ze opeet. dan krijgen jullie ze 's avonds in een slaatje verwerkt.

JAKO Ah, vandaar ...

VROMANS 't Is dat of de prijs opsiaan. Je weet toch hoe laat het is? Ah, ons Bernadette heeft toch al haar bed opgeruimd. Een vinnig meisje. Neem daar een voorbeeld aan. Maar ik geloof dat jullie wel goed met elkaar kunnen opschieten, niet?

JAKO Van opschieten gesproken .. ,

VROMANS Ja, jij staat hier nog in pyama. Zou je je niet vlug aankleden?

JAKO Graag mevrouw ... Mag ik een beetje privacy?

VROMANS Natuurlijk, wat sta ik hier te doen? O ja, ik kwam een brief van je vader brengen.

JAKO Dank U.

VROMANS Maak je hem niet open?

JAKO Straks, ik heb nu geen tijd meer.

VROMANS Zo maar midden in de week een brief van je vader. Wel eigenaardig, he.

JAKO Ja, zeer.

VROMANS Ik vind je vader een zeer bijzonder iemand. een zeer gedistingeerde mau. Een beetje somber, maar dat maakt hem ook zo mysterieus, aantrekkelijk.

JAKO O ja

VROMANS Ik ben weer aan 't kletsen. Dus, vanavond sla met eitjes.

Dre en Bert komen terug binnen.

Goeie morgen. meisjes. Goed geslapen? Een beetje te lang, he?'

BERT Kan gebeuren, tante Maria.

VROMANS Kan gebeuren, ja.

Vromans gaat weg.

DRE Wat was dat van die eitjes?

BERT Zwijg over eitjes.

JAKO Lekker gekotst?

BERT Nee, dank je. 't Is over.

JAKO Jij hebt gewoon te lang in de spiegel staan kijken.

BERT Hahaha ...

DRE Een brief van je vader?

JAKO Ja.

DRE Ben je thuis geweest dit weekend?

JAKO Nee.

DRE En het weekend daarvoor?

JAKO Ook niet.

DRE Aha! De pot verwijt de ketel. ..

BERT Waar zit jij dan?

JAKO Op hotel, of bij een vriend of een vriendin.

DRE En jij vindt dat ik mijn ouders moet begrijpen?!

BERT Weet je vader dan waar je zit?

JAKO Interesseert hem niet.

DRE Dat geloof je zelf niet.

JAKO Het interesseert mij niet of het hem
 interesseert. Nu goed?

DRE Al lang. Als jij nu nog eens een opmerking
 durft maken over ...

BERT Wat schrijft hij?

JAKO Wil je hem lezen?

BERT Nee hoor, ik ben mijn moeder niet.

DRE Misschien komt hij je opzoeken?

BERT Aha? Tante Maria zal blij zijn, 't Schijnt dat
 hij zo'n knappe, gedistingeerde man is.

DRE Ja, Vromans ziet jouw vader wel graag komen, he
 Jako?

JAKO Hmmm.

DRE Hij praat noodgedwongen meer met Vromans dan
 met Jako.

JAKO Hoe zou dat komen?

BERT Jij trekt waarschijnlijk geen bek open.

DRE Nee, Jako heeft wel altijd haar mond vol over
 hoe wij het zonden moeten doen, maar zelf maakt
 ze er een potje van.

JAKO Ik bedoel het goed. Dat is mijn moederinstinct
 dat naar boven komt. Ik heb er per slot van
 rekening de leeftijd voor.

BERT Bezorgd, met hand op buik:
 Ik ook.

JAKO Ik wil jullie waarschuwen niet de stomiteiten
 te maken die ik heb gemaakt. Dat is alles.

BERT Juist, dat heb je inderdaad al eens gezegd.

DRE En vind je ook niet dat je het goede voorbeeld
 zou moeten geven?

BERT Goed gezegd, Dre.

JAKO Ik vind jullie twee stomme trutten en ik vraag mij af waarom ik zoveel tijd in jullie steek. Al mijn aandacht en energie geef ik aan jullie. En wat krijg ik? Stank voor dank.

BERT Stank voor dank, Ja zeg, Dre, nu je nuchter bent, over stank gesproken ...

DRE Als het je niet aanstaat, ga je maar weg. Ik was hier eerst.

BERT Gaan we zo beginnen? O.K. laat ons even het reglement overlopen: regel nummer 7: geen alcoholische drank op de kamer.

DRE Ga je klikken? Doe gerust. Maar vergeet niet dat ik ook zo het een en 't ander van jou weet dat Tante Maria niet graag zal horen.

BERT Laat me met rust.

DRE Jij begon.

BERT Jij kan niet tegen de waarheid. Stomme trutten.

JAKO Wie zegt het?

DRE Ik moet weg.

BERT Dre, mag ik jouw jasje lenen?

DRE Doe maar.

BERT Bedankt.

DRE Ik ga toch niet buiten.

JAKO O nee, niet weer, Dre. Dit wordt belachelijk. Jij was hier altijd het voorbeeld van ... van voorbeeldigheid. Ik heb je vroeger geen enkele cursus weten missen. Wat denk je hiermee te bereiken? Is dat jouw manier om aandacht te vragen? Puberaal hoor. Zeer puberaal. Of zoek je voor je ouders een nieuw probleem, om ze toch nog samen te houden? Egoïstisch hoor. Heel egoïstisch, En stom. Heel stom. Jij bent niet het enige kind van gescheiden ouders, hoor.

Bert trekt jasje aan, maakt de zakken leeg. Haalt er een doosje pillen uit.

DRE Ik ben geen kind meer. Een kind kan zich makkelijker aanpassen dan ik. Ik moet het gewoon maar slikken.

BERT Dit heb ik niet nodig.

Gooit argeloos de pillen op het bureau en vertrekt.

Tot straks. Prettige dag.
Dre graait haastig naar het doosje, maar Jako is haar voor en bekijkt het aandachtig.

JAKO Gebruik jij dit? Sinds wanneer?

DRE Drie keer raden.

Jako haalt bijsluiter uit het doosje en leest geconcentreerd. Dre neemt de pillen en kruipt ermee in bed.

JAKO Hoeveel neem je per dag?

DRE Waar bemoei jij je mee?

JAKO Ben je naar een dokter geweest?

DRE ... nee

JAKO Hoe komt je hieraan?

DRE Ze zijn van mijn moeder.

JAKO Jij hebt die niet nodig.

DRE Ga je nu toch doktertje spelen, ja? Papie zal blij zijn,

JAKO Kom, geef hier.

DRE Ga weg'

JAKO Geef hier.

DRE Laat me met rust.

JAKO Dat kan ik niet meer.

DRE Jij bent mij niets verplicht. Ik wil jouw hulp niet. Iemand die zichzelf niet kan helpen, moet mij niet analyseren en betuttelen. Ga weg!

JAKO Geef mij die pillen.

Stilte ... Dreiging.

Jako en Dre blijven elkaar in de ogen kijken, Langzame bewegingen. Dre haalt flesje onder dekens uit. Jako steekt hand uit.

Met een plotse, snelle beweging zet Dre het flesje aan haar mond en slikt alle pillen in.

Jako handelt onmiddellijk en steekt baar vingers in Dre's keel. Roept gebiedend:

JAKO Mevrouw Vromans!?

Black-out

PAUZE

SCENE 8

Bert en Frits zitten op de zetel. De stemming is bedrukt.

FRITS Had jij dat nu van Dre verwacht? Die rustige, evenwichtige, brave Dre? Allè, zelfmoord!

BERT Ja, maak het nog wat erger.

FRITS 't Was toch zelfmoord?

BERT Maar nee.

FRITS Ze nam toch al die pillen?

BERT Met Jako als getuige'

FRITS Ja, een geluk dat die erbij was. Als Jako er niet was geweest ...

BERT ... dan was er niets gebeurd.

FRITS Hoe bedoel je?

BERT Dat is toch duidelijk. Ze vroeg gewoon aandacht, en die heeft ze gekregen, Haar vader en haar moeder staan nu samen naast haar bed haar handje vast te houden.

FRITS Die zagen er behoorlijk geschrokken uit.

BERT Ik ben ook geschrokken.

FRITS Natuurlijk. wij allemaal. Dre doet nooit iets ondoordachts.

BERT En dan ineens slaan de stoppen door. Dre heeft altijd steun bij haar ouders gezocht. Aan mij heeft ze nooit hulp of raad gevraagd. Ik dacht dat ze het niet nodig had.

Ik heb mij eigenlijk nooit willen realiseren wat die scheiding voor Dre betekende. Zowel Jako als ik zijn altijd gewend geweest maar 1 ouder te hebben en zelfs die is ons te veel. Bij Dre is dat anders. Dre is een familiebeest. Dre heeft altijd zowel van haar vader als van haar moeder veel aandacht gekregen. Dre moet de grond onder haar voeten hebben voelen wegzinken. Er zijn er wel meer die dan beginnen drinken en pillen slikken. Dat ze ze vanmorgen allemaal tegelijk heeft genomen, was pure provocatie, of wanhoop, of gewoon om een einde te maken aan de situatie. Niet aan haar leven. Aan de situatie.

FRITS Zou ze verslaafd zijn?

BERT Zo vlug ben je niet verslaafd.

FRITS Ik anders wel ...

BERT He toe, nu niet, Frits.

FRITS Scheelt er iets? Je bent zo bits de laatste tijd.

BERT De laatste tijd?

FRITS Toch al een dag, of wat?

BERT Ik voel mij niet zo best.

FRITS Wil ik je eens onderzoeken? Dokter Frits geneest je in een flits.

BERT Laat dat.

FRITS Ja, 't is serieus. Dat kan bij vrouwen maar èèn ding betekenen: het P.M.S.'

BERT Ik heb al een studierichting gekozen.

FRITS Het Pre Menstrueel Syndroom. Is het niet zo? moet je niet ... ?

BERT Ja, ik zou moeten.

FRITS Zie je wel!

BERT Ik ben overtijd.

FRITS Sinds wanneer?

BERT Sinds gisteren.

FRITS En dan?!

BERT Ik ben nooit over tijd, Ik kan er de klok op gelijk zetten.

FRITS Neem jij geen pil of zo?

BERT Nee. Dacht jij dat ik de pil nam?

FRITS Ja ... ja, dat dacht ik ja. Je vroeg toch niet of ik iets bij had. Je was zo gerust, zo ontspannen ... ik dacht...

BERT Wat dacht je? Dat ik ervaring had? Dat ik voorbereid was?

FRITS Je zag er in ieder geval voorbereid uit.

BERT Ik was niet voorbereid.

FRITS Toch wel.

BERT Niet op zoiets ... Het was de eerste keer dat ik er zoveel zin in had. De eerste keer dat ik zelf genoten heb. Ik heb me nooit eerder zo rustig, zo gelukkig gevoeld. Het leek wel ... of wij ... onder een grote, glazen stolp ... en er was geen geluid ... er was alleen ... jij en ik en het moment.

FRITS Waw! Heb jij dat echt zo ervaren? Wij twee onder een glazen stolp? Wel, nu je het zegt ... of nee, toch niet, geen glazen stolp, dat doet mij teveel aan dat Mariabeeldje op de schouw denken. Maar ik voelde toch ook iets speciaals. Wij, geïsoleerd van de wereld, op een eiland. En ik voelcte een wind, ik bedoel, een frisse bries die over heel mijn lijf trok. Ik vond je heel lief.

BERT Ik jou ook.

FRITS Ik vind jou een hele toffe meid, weet je dat?

BERT Ja, dat weet ik.

FRITS Ik vind jou de tofste van al. .. van heel de wereld.

BERT Ik weet dat ik niet je proefstuk ben.

FRITS Nee, eerlijk gezegd: Ik had mijn examen al achter de rug.

BERT En heel wat herexamens.

FRITS Ja, ik heb hard gestudeerd.

BERT Wel, je bent geslaagd.

FRITS Ja, eigenlijk verdien ik een diploma.

Bert kijkt hem ernstig aan. Frits begrijpt de blik.

 Wat denk je; ben ik met vrucht geslaagd?

BERT Zal ik een test doen?

FRITS Zou je niet nog even wachten?

BERT Ik kan die spanning niet verdragen.

FRITS Misschien ben je daardoor overtijd. Je bent te gespannen.

BERT Misschien wel ja.

FRITS Wacht nog een paar dagen af.

BERT En dan?

FRITS En als er dan nog niets is, dan zal er wel iets zijn, zeker?

BERT En dan?

FRITS En dan? .. en dan is er koffie ...

BERT Ik kan er niet mee lachen.

FRITS ... met suikerbonen?

BERT Ga je me niet in de steek laten?

FRITS Ben je gek! Ik hou vall jou.

BERT Weet je dat zeker?

FRITS Absoluut.

BERT En je moeder?

FRITS Zorg dat ze je boeket opvangt'

Black-out

SCENE 9

Mevrouw Vromans komt met Ludwig Van Laar, vader van Jako, de lege kamer binnen.

VROMANS Echt geen zin in een kopje koffie, mijnheer Van Laar?

VAN LAAR Nee, mevrouw Vromans, dank U. Ik heb al de hele middag koffie gedronken. Ik wil U niet van uw werk afhouden. Ik wacht hier wel op Jaklien.

VROMANS Maar U houdt mij niet van mijn werk, mijnheer Van Laar, Voel u toch niet gegeneerd. Ik ben al blij eens met iemand van mijn leeftijd te kunnen praten. Al dat jong volk hier. Kan ik U misschien verleiden met een aperitiefje? Ik denk dat ik nog een fles Elixir d' Anvers heb staan. Maar ja, daar moet je voor zijn, natuurlijk. Niet iedereen heeft zo'n zoet mondje als ik. Veel heb ik niet in huis. Dat spijt me nu wel. Ik haal liefst nooit te veel drank in huis. Met die jonge gasten weet je nooit wat je er zelf van te drinken krijgt. Van die Elixir blijven ze af. Geluk voor mij, he. Ja, als ik nu geweten had dat U zou komen, dan had ik natuurlijk mijn voorzorgen genomen. Dan had ik iets in huis kunnen halen.

VAN LAAR Heeft Jaklien mijn brief dan niet gekregen?

VROMANS Uw brief? Maar ja. zij heeft uw brief gekregen. Ik ben hem persoonlijk komen brengen. Maar ja, dat is geweest op die dag dat dat hier gebeurd is, begrijpt U?

VAN LAAR Juist ja.

VROMANS Mijnheer Van Laar, dat kunt U niet geloven, wat dat geeft als ge zoiets meemaakt in uw eigen huis. Ik had dat nooit verwacht. Ge haalt dan speciaal alleen maar meisjes in huis omdat ge denkt dat ge daar niet zo gauw farcen mee voor zult hebben. Ge zorgt dat er een degelijk reglement is en dat dat gerespecteerd wordt. Tot nu toe heb ik nooit zo'n probleem met mijn meisjes gehad, Pas op, de meisjes zijn jong, ge

moet af en toe wel eens een oogje toeknijpen, ze moeten toch van iets volwassen worden he, maar zoiets. En dan Andrea, een meisje waar nooit iets op aan te merken viel. Nooit. Een lief kind. Altijd met de neus in de boeken. Ik had nooit kunnen denken dat ik met dat meisje zoiets zou meemaken. Een geluk dat uw dochter hier was. Die heeft dat, ik moet zeggen, heel professioneel aangepakt. AlIé. ik zag een dokter bezig. U mag fier zijn op uw Jaklieneke. Ze heeft dan wel al alle jaren gedubbeld, maar ik denk dat dat voor haar niet slecht is geweest. Ze is wat ouder en rijper aan het worden, vind ik, Jaja, ik zie een groot verschil tussen het Jaklieneke dat hier is binnen gekomen en het Jaklieneke dat in pyjama haar vriendin naar het Ziekenhuis reed. Geen spier op haar gezicht waaraan je kon zien dat ze in paniek was. Toen ze mij riep, hoorde ik wel aan haar stem dat er iets niet juist was, maar toen ik hier binnen kwam, zag ik haar heel serieus en vakkundig bezig om die pillen uit Dre haar keel te halen. Afschuwelijk zicht, maar het moet haar ook pijn hebben gedaan om zoiets te moeten doen, bij haar beste vriendin dan nog. En dan, toen ze in het ziekenhuis Andrea hadden overge nomen, wel, toen is het gebeurt. Wij zaten in de wachtzaal te wachten. Ik was aan't babbelen, want als ik zenuwen heb, dan moet ik kunnen babbelen. Zo heeft iedereen zijn gebreken, he mijnheer Van Laar.

VAN LAAR Juist.

VROMANS Ik zit daar maar te lameren over vanalles en nog wat en Jaklien die zit daar heel stil en ineengedoken in die zetel naar de grond te staren. Och, ze moet daar zeker zo een kwartier hebben gezeten en ineens zie ik dat ze zo'n beetje zit te wiegen. Heel stilletjes. Je zag het bijna niet. En toen bezag ik dat gezichtje ... Och, mijnheer Van Laar, ais ge dat had gezien ... mijn hart brak. Zoveel verdriet voor zo'n jong leven. De tranen liepen gewoon uit haar ogen alsof er twee kraantjes open stonden. Ik weet niet, mijnheer Van Laar wat mij op die dag nu het meest heeft gepakt. Dat drama met Andrea of dat verdriet dat ik toen op Jaklien haar gezicht heb gezien.

Stilte.

Van Laar zoekt naar woorden.

VAN LAAR Is alles goed gekomen met het meisje?

Doelt eigenlijk op Andrea. Vromans begrijpt het verkeerd.

VROMANS Jaja, ze heeft zich direkt herpakt. Toen de dokter kwam, stond ze heel kalm op, loopt ernaar toe, schaamt zich niet voor die tranen op haar gezicht en vraagt naar de toestand van Andrea.

Die dokter geeft haar zijn complimenten omdat ze zo efficiënt en vakkundig had gehandeld. Dat ze niet veel meer in haar maag hadden gevonden. Alleen wat gekwetst in haar keel. maar dat kon ook niet anders. Ze hadden haar een spuitje gegeven om te slapen, dus we mochten naar huis. Jaklien heeft dan nog alles geregeld in het ziekenhuis, heeft Andrea haar ouders verwittigd -'t schijnt dat die liit elkaar gaan en dat dat de reden is dat Andrea ... - Enfin, ik kon alles rustig aan Jaklien overlaten. Gelukkig, want ik zou niet geweten hebben hoe ik het had moeten aanpakken. Op zoiets ben je gewoonweg niet voorbereid he. Tenzij je een dikke pessimist bent.

VAN LAAR Of dokter!

VROMANS Of dokter, ja. Jaja, Jaklien moet het voor mij niet meer bewijzen. Ik heb lang mijn tWijfels gehad of ze het zou halen, maar nu ben ik genist. Met wat ik daar gezien heb. Ge moogt op uw twee oren slapen, mijnheer Vall Laar. Uw dochter haalt het.

VAN LAAR Ik ben blij dat te horen.

VROMANS Jaja, ge moogt fier zijn.

VAN LAAR Dank U, mevrouw Vromans.

VROMANS Jaja ...

VAN LAAR Dank U ...

Ongemakkelijke stilte. Vromans wij niet weggaan en Van Laar wiJ alleen zijn met zijn vragen en emoties. Vromails loopt naar het stapelbed.

VROMANS En hier heeft het zich allemaal afgespeeld ,
sè.

VAN LAAR Denkt u dat het nog lang kan duren voor mijn
dochter thuis komt?

VROMANS Ze had hier al moeten zijn. Maar ze is
misschien nog even naar het ziekenhuis. Ze is
al alle dagen geweest. 't Schijnt goed met haar
te zijn. Ik zou ook eens moeten gaan, maar ik
en ziekenhuizen... Sinds mijn man zaliger...
hij heeft maanden in het ziekenhuis gelegen,
mijnheer Van Laar. En dan toch nog moeten
afgeven. En ik ging met onze Frits vanachter op
mijn fiets daat alle dagen naartoe. Dat die
jongen daar niets van heeft overgehouden...
Maar ja, die verpleegsterkens hebben onze Frits
altijd goed opgevangen, dat moet ik zeggen, ja.
Als ik daar aankwam, liep hij altijd direct
naar het lokaaltje van de verpleegsters, en ze
hebben nooit geklaagd dat hij hen van hun werk
hield. Ze lieten hem helpen het linnen op te
vouwen. Nee, 't is maar goed dat onze Frits
niet te veel van de ziekte van mijn man heeft
moeten zien. Zoiets kan gewoonweg niet goed
zijn voor zo'n kleine jongen, maar ik moest hem
wel meenemen. Waar had ik met dat ventje moeten
blijven? Mijn zussen woonden allemaal op den
boerenbuiten en toen waren er nog geen creches
en onthaalmoeders en babysitters enzo. Jaia, ze
hebben het de jonge moeders van tegenwoordig
wel veel gemakkeijker gemaakt.

VAN LAAR En zo is het maar goed.

VROMANS Natuurlijk, natuurlijk. Och, wat sta ik weer te
kletsen als een kip zonder kop. U heeft het ook
niet makkelijk gehad met de opvoeding van
Jaklien. U stond er ook alleen voor en nog van
toen het kind nog maar een plat boeleke was.
Pas geboren, ocharme. Ze hebben U ook niet
gespaard, he. Wat sommige mensen toch moeten
meemaken om den hemel te verdienen. he. Alle,
eigenlijk loopt hier maar een kind zonder
problemen rond: mijn nicht, ons Bemadetteke;'
het nieuwe kamergenoot je van uw dochter.

VAN LAAR Komt Andrea dan niet meer terug?

VROMANS Jawel, jawel, maar Bernadetteke is hier al lang hoor. U weet wel. van toen ik de kamerhuur heb verlaûgd.

VAN LAAR Weet duidelijk van niets.
Juist ja.

VROMANS 't Is een schatje. Zo'n kwiek ding. Ik geloof dat mijn zoon haar heel graag mag ... en met heel graag bedoel ik ook heel graag.

VAN LAAR Zijn nicht?

VROMANS O maar een verre nicht, hoor. Een heel verre nicht. Nee nee, als er iets van zou komen, ik kan gerust zijn. Moet U nu echt niets drinken? Een fris pint je. U moet toch dorst hebben.

VAN LAAR Nee, dank U, mevrouw Vromans, ik heb geen dorst. Maar ik wil U echt niet tegenhouden.

VROMANS Maar U houdt mij niet tegen. Ik heb niets te doen. Natuurlijk, er is altijd wel iets te doen. ik zit niet veel stil. Maar 't weekend begint, dan moet ik niet koken voor de meisjes en dan neem ik het er even van. De boog kan niet altijd gespannen staan, he Mijnheer Van Laar.

VAN LAAR Dat is waar.

VROMANS En ik krijg ook niet zo vaak de gelegenheid om eens met U te praten. ti komt Uw dochter ook niet elk weekend ophalen, he.

VAN LAAR Nee, dat zou ze niet willen.

VROMANS Wees blij, er zijn er ...

VAN LAAR Mevrouw Vromans, kunt U mij misschien zeggen ... Zou Jaklien nog in het ziekenhuis zijn?

VROMANS Ze moet nu toch alle minuten gaan binnenkomen. Het bezoekuur is gedaan. Heeft u haar geschreven dat u kwam?

VAN LAAR Ja

VROMANS Dan zal ze zeker niet lang meer wegblijven. Ja, mijnheer Van Laar, onze kinderen zijn dikwijls

meer met hun vrienden bezig dan met hun ouders.
Zo gaat dat. Hoe waren wij vroeger?'

VAN LAAR Weet u zeker ...

VROMAN Ah, ik hoor een deur dichtslaan. Daar zal ze
zijn. 't Zal gaan tijd worden, zegt. Jaklien?
Jaklieneke? Ben jij dat?

JAKO stilte
Ja, mevrouw Vromans.

VROMANS Ah, dat is goed, want er is hier iemand voor u.

JAKO stilte
Ja, mevrouw Vromans,
komt binnen
Dank u.

Vader en dochter kijken elkaar strak, onwennig aan.
Zeggen niets tegen elkaar.

VROMANS Hoe was het met Andrea?

JAKO Goed, ik moest u de groeten doen.

VROMANS Ah merci. Misschien ga ik haar dit weekend eens
bezoeken samen met onze Frits.

VAN LAAR Als hij de verpleegsters maar met rust kan
laten.

Grote verbazing bij Vromans en Jako, beginnen beiden
proestend te lachen.

VROMANS Ja, Jaklieneke, er komt niet veel uit, maar als
hij iets zegt... Alle, ik zal eens gaan zien
waar hij weeral uithangt. Ik zal jullie maar
alleen laten. Na zo'n week zullen jullie elkaar
wel veel te vertellen hebben. Mijnheer Van
Laar, echt niets drinken?

VAN LAAR Nee, dank U mevrouw Vromans.

VROMANS Ik kan hem niet verleiden, Jaklieneke.

VAN LAAR Bedankt voor uw gezelschap.

VROMANS *Ongewild, gemaakt deftig:*
Het genoeg was geheel aan mijn kant.
U moet eens meer binnen wippen.
Jaklien, als ik je niet meer moest zien: 't
amusement.

JAKO Voor U hetzelfde, mevrouw Vromans.

VROMANS Mijnheer Van Laar, tot ziens dan maar.

VAN LAAR Mevrouw Vromans.

Knikt beleefd. Moet lachen inhouden.
Als Vromans weg is, bekijken vader en dochter elkaar,
lachen samen om Vromans.

VAN LAAR Poëtische ziel.
Dat mens was niet in te tomen. Ik heb zo maar
eventjes de korte inhoud van ongeveer vijf
toneelstukken gehoord.

JAKO Goeie?

VAN LAAR Te veel dramatiek, vrees ik. Al moet ik
toegeven dat haar monoloog mij verrast heeft.

JAKO Oh?

VAN LAAR Over een heldin .. , een dapper, gevoelig, bang
meisje ... een dokter.

Jako en Van Laar kijken elkaar strak aan. Terug spanning.
Lange, onwennige stilte.
Van Laar probeert van onderwerp te veranderen, maakt de
sfeer alleen maar slechter.

VAN LAAR Je hebt er een kamergenote bij, hoor ik.

JAKO Bert? O ja. Was ik vergeten te vertellen.

VAN LAAR Je bent al lang niet meer thuis geweest.

JAKO ... Ik werd hier en daar uitgenodigd ...

VAN LAAR Je had mij kunnen verwittigen.

JAKO Ik dacht niet dat, ..

VAN LAAR Ik was ongerust, Jaklien.

JAKO Sorry.

VAN LAAR Kom je niet graag meer naar huis?

Jako kijkt haar vader donker aan, geeft geen antwoord.

VAN LAAR Ik heb het allemaal verkeerd aangepakt, he? Ik heb de laatste tijd veel nagedacht, Jaklien. Misschien heb ik jou die studies te veel opgedrongen, Misschien had ik dat niet mogen doen. Verwijt je me dat? Maar je haalde zo gemakkelijk je diploma Latijns-Griekse, met onderscheiding.

JAKO En een paar spiekbriefjes.

VAN LAAR Och Jaklien, jij wil jezelf altijd slechter voordoen dan je bent. Ik begrijp dat niet. Waarom?

JAKO Waarom zeg jij dat je mij doktersstudies laat doen, alleen maar omdat je vond dat ik er het verstand voor had. Er zijn nog zoveel dingen die ik met mijn verstand kan doen.

VAN LAAR Je hebt gelijk. Ik kan me zo moeilijk uitdrukken. Ik heb de laatste tijd niet veel oefening gehad, we hebben het praten wat verleerd, vrees ik ...
Wij kunnen geen van beiden onze gevoelens goed uitdrukken. Denk je niet dat het stilaan tijd wordt dat we dat leren? Ik zou graag willen dat je de weekends thuis bent. Ik zou willen dat je graag naar huis komt.
Ik heb fouten gemaakt. Ik heb jou je zin niet laten doen, omdat ik vreesde dat je alleen maar zoiets als fotografie wou studeren om mi.j te pesten. Dat je daar zeif later spijt van zou hebben als je zou beseffen wat je had kunnen zijn.
Maak je nog foto's?

JAKO Zelden. Ik erger mij aan de manier waarop ze afgedrukt worden. Er mankeert al tijd iets.

VAN LAAR Wil je nog altijd fotografe worden?

Stilte

JAKO Nee ... nee ... Nu niet meer.

VAN LAAR Je hebt me al lang geen foto's meer laten zien.

JAKO Ik heb al lang geen foto's meer gemaakt.
Ik durf de koppen die ik prachtig vind. niet te fotograferen.

VAN LAAR Je kan toch landschappen ...

JAKO Nee, 't zijn mensen die mij interesseren.
Portretten. Het leven in een gezicht. Er zitten
prachtige exemplaren in de cafe 's hier. Maar
ik durf hen niet te fotograferen. Ik bekijk hen
gewoon. Ik ontleed de groeven in hun gezicht

VAN LAAR Jij ontleedt!

JAKO Zonder scalpel'

VAN LAAR Misschien zou je beter psychiater worden.

JAKO Hé!!

VAN LAAR (Verontschuldigend gebaar)

JAKO Weet je wat ik graag zou willen?

Van Laar bekijkt zijn dochter vragend. Jako aarzelt.

Ik zou willen dat je ophield mij met je vrouw
te vergelijken. Ik wil haar niet zijn. Laat mij
mezelf zijn. Mijn hele leven heb ik over haar
horen spreken als het wonder van de moderne
geneeskunde. Verwacht je dat van mij? Dat ik
verder zal gaan, waar zij heeft opgegeven?
Verwijt je mij dat ze bij mijn geboorte dood
ging? Hoe lang wil je nog rouwen? Kunnen we
haar niet begraven?

VAN LAAR Jaklien, herinneringen kan je niet begraven.
Maar, misschien kan ik niet. Omdat ik niet wil.
Een mens is pas dood als ie vergeten is.

JAKO Maar is het nog de vrouw waarmee je samen
leefde, die je in je herinnering laat leven?
Begrijp je niet, hoe frustrerend het voor mij
is, beter te moeten zijn dan een ... een
bovenaards wezen. Wat ik ook doe, de strijd is
van in het begin voor mij verloren.
Ik lijk niet op mijn moeder.

VAN LAAR Jij lijkt meer op je moeder dan je denkt.
Alletwee even koppig ..

]AKO Ik ben niet koppig.

VAN LAAR ... en geen van tweeen die het toegeeft.

JAKO Toegegeven ...

VAN LAAR Als je moeder niet zo koppig was geweest, had ze waarschijnlijk nu nog geleefd.

JAKO Ik dacht dat ze gestorven was "van schaamte».

VAN LAAR Omdat ze niet wou toegeven dat zij het alleen niet kon. Haar collega's hebben haar ook in de steek gelaten, door haar niet te helpen. En ik heb haar wel willen helpen, maar ik wist niet hoe.
Ik heb mij vreselijk schuldig gevoeld om haar dood. Ik was er van overtuigd dat ze wel wist wat ze deed. Ik heb haar nooit iets in de weg gelegd.

JAKO En toen moest je bij mij altijd het tegendeel doen. Nooit iets toegeven.

VAN LAAR Ik wou jou niet verliezen, Jaklien.
Ik ben mezelf altijd blijven verwijten dat ik had goedgevonden dat ze thuis wou bevallen.
Thuis, in bad.
Je moeder was graag gynaecologe geworden. rnaar ze kreeg al zoveel tegenstand omdat ze dokter wou worden.
Haar vader wou niet meer betalen. Je moeder gaf niet op. Ze studeerde en las en was vooral in nieuwe technieken geïnteresseerd. Ze was zelf haar eerste proefkonijn.
Het begin van jouw geboorte was prachtig. Je moeder was zo rustig. Zo gelukkig. Maar toen liep er iets verkeerd.
Ik kon je moeder niet de begeleiding geven die ze nodig had en je moeder bleef koppig in haar bad zitten. Ze wou niet naar haar collega's die haar hadden uitgelachen. Ze wou niet moeten toegeven dat het niet lukte.
Je moeder was zich van niet veel meer bewust toen ik haar eindelijk in het ziekenhuis had, Ze hield haar ogen dicht. Ze wou niemand zien. Ze had zich voor iedereen afgesloten. Ze heeft

niets meer gezegd. Ze heeft nooit geweten dat jij het hebt overleefd. Ze had het opgegeven. Ik ben ervan overtuigd dat ze nog had geleefd .,ds ik niet had toegegeven.

Na een lange stilte, omhelst Jako haar vader.

JAKO Ik wil jou die cafeetjes tonen waar ik al die prachtige koppen zie.

VAN LAAR Wat is dat hier, zeg, Vromans wou me ook absoluut doen drinken.

JAKO Soms helpt dat om je binnenkant te laten zien.

VAN LAAR De volgende morgen, bedoel je.

JAKO O nee! Ik kuis niets op, hoor.

VAN LAAR Wat?

JAKO Dat moet ik je nog vertellen.

VAN LAAR Goed.

JAKO En jij moet mij nog veel meer vertellen.

VAN LAAR Wat dan?

JAKO Hoe jullie elkaar hebben leren kennen enz().

VAN LAAR Heb ik je dat nooit vertel d?

JAKO Je hebt me nog zoveel niet verteld. Maar, ik jou ook niet. Misschien lijk ik toch op jou. A propos, mijn vrienden noemen mij Jako.

VAN LAAR Jako? Vind je dat ... klinken?
Jako, Jako ... ja 't heeft wel iets.

JAKO Hoe noemde mijn moeder je?

VAN LAAR Ludwig, zoals ik heet.

JAKO Meen je dat? Gewoon Ludwig.

VAN LAAR Soms noemde ze me wel anders.

JAKO Aha?

VAN LAAR Maar als ik je dat verte!. .. je gaat me uitlachen ...

JAKO Nee, doe ik niet. Toch niet in je gezicht.

VAN LAAR Jij weet wat je wil, he.

JAKO Aan wie doet jou dat denken? En hoe noemde die persoon jou?

VAN LAAR Die noemde mij: «Zoon" en hij heette Vader.

JAKO Ai. Slecht ras. En daar vergelijk jij mij mee';

VAN LAAR Weet je, Jakl... Jako ... een ding hebben wij in ieder geval gemeen: wij hebben a!etwee een strenge vader gehad,

JAKO Och, ik denk dat je dat niet kan vergelijken. Zo streng als de mijne, kan de jouwe nooit geweest zijn.

VAN LAAR Ah zo. Vertel.

JAKO In "De Schralen Troost». Kom. Ik ben klaar.

VAN LAAR Goed, ik ook. Willen we wedden wie de strengste vader had.

JAKO O.K. Ik bepaal de prijs. Wie verliest vertelt hoe zijn vrouw hem noemde .

VAN LAAR Je lijkt er zo zeker van dat ik ga verliezen?

JAKO Niet de minste twijfel.

VAN LAAR Moet het allemaal echt gebeurd zijn?

JAKO Als je wil dat ik je vertrouw ...

Van Laar bekijkt zijn dochter trots en glimlacht.
Jako lacht terug en slaat haar arm rond zijn middel. Gaan samen weg.

Black-out.

SCENE 10

Zondagavond na het in vorige scene besproken weekend.
Bert pakt opgewekt haar valies uit. Frits komt stilletjes
binnen.

FRITS Bert!

BERT Frits!

Vurige omhelzing.

BERT Ik heb je gemist.

FRITS Ik jou ook.

BERT Ja maar, ik bedoel echt gemist. Ik heb je
vanmorgen gebeld, maar je was niet thuis.

FRITS Heb jij mij gebeld?

BERT Je moeder wist niet waar je was en ze vond het
heel vreemd dat ik jou wou spreken en haar
niets te vertellen had.

FRITS Wat heb je dan gezegd?

BERT Dat ik 's avonds met een trein vroeger zou
komen. En of jij mij kon terugbellen als je
thuis kwam. Ik heb de hele dag bij de telefoon
gezeten.

FRITS Maar Bertje toch.

BERT Waar heb jij gezeten?

FRITS Je gaat mij uitlachen ..

BERT Ik lach je liever uit dan kwaad op je te zijn.

FRITS Kwaad? Kwaad op mij? Wat heb ik misdaan?

BERT Dat weet ik niet en ik wil het ook niet weten,
maar ik wil wel weten waarom jij de hele zondag
onbereikbaar bent als je weet dat ik 's morgens
die test ga doen.
Probeer eens. Als het gek genoeg is, geloof ik
het misschien wel.

FRITS Hoe valt jouw nieuws uit? Positief of negatief?

BERT Valt te bezien hoe je het beziet.

FRITS Maar ik zou het willen weten voor ik mijn
verhaal vertel.

BERT Waarom?

FRITS Om te weten wat ik zal vertellen en wat niet.

BERT Dreigend:
Frits!

FRITS O.K. Ik zat vast,

BERT Waar?

FRITS Op het toilet.

BERT Asjeblief zeg.

FRITS Zie je wel dat je me niet geloofd.

BERT Op welk toilet zat je?

FRITS Op het herentoilet! Van een cafeetje. Ik ben
vanochtend vroeg met de fiets de stad ingereden
met de bedoeling jou vanuit een cafeetje op te
bellen om te weten hoe de uitslag was ... Hoe
was de uitslag?

BERT Vertel verder.

FRITS In het eerste cafeetje denk ik: 't is nog te
vroeg om te bellen. Dat gaan ze verdacht
vinden. Ik drink een koffie en fiets verder.

In het volgende cafeetje dat al open was, of ik denk dat het eigenlijk nog open was, bestel ik een koffie en ik vraag of ik mag bellen. Komt daar toch zone zatte lul in mijn nek staan zeveren. Die liet mij niet gerust. Ik dacht, zo kan ik mijn lief niet opbellen, als 't positief is ... is 't positief?

BERT Vertel.

FRITS Als 't positief is, kan ik hier moeilijk een ernstig gesprek voeren. Dus: ik drink mijn koffie en rijd naar het volgende care. Daar bestel ik weer een koffie en vraag of ik eens mag bellen.
Sorry mijnheer, de Jaak had hem gisteravond op de Sjarel zijne kop kapot geslagen, 't Was nogal een bruin kroegske. Ik drink mijn koffie en zoek een volgend café. Daar vraag ik eerst of ze telefoon hebben voor ik een koffie bestel. Dat hadden ze.
Ik drink mijn koffie, draai jouw nummer: bezet!

BERT Waarschijnlijk belde ik toen met jouw moeder.

FRITS Dat verklaart waarom het zo lang was stevig zenuwachtig aan het worden. Ik weet altijd graag waar ik aan toe ben.

BERT Dat weet ik ja.

FRITS Ik moest dringend naar het toilet, dus ga ik naar het toilet.

BERT Af en toe zit er toch een zekere logica in wat jij doet.

FRITS Er zit heel wat meer in mij dan alleen maar logica.

BERT Frits!

FRITS Ja?

BERT Hou je manieren,

FRITS Wie zegt er dat ik ze wou geven? Jij krijgt mijn manieren niet. Ik heb ze zelf nodig.

BERT Ben jij wel zeker dat je alleen maar koffie hebt gedronken?

FRITS Ik heb geprobeerd er een tikje in te krijgen;
en ik maar tikken en tikken tegen dat kopje,
maar er viel niet één tikje in. Ja, kwamen ze
met een verse kop koffie af.
Zie eens ...

Toont bevende handen.

BERT O lieverd. Trek je je het zo erg aan?

FRITS Bijlange niet... dat is van die koffie.

BERT O.

FRITS Mag ik mijn verhaal afmaken?

BERT Ja, maak het af.

FRITS Wat?

BERT Vertel!

FRITS Wel, toen ik dus klaar was en het toilet wou
verlaten, kreeg ik toch dat slot niet meer
open. Eerst heb ik daar staan wringen en
steunen. Ik wou nu g niet onmiddellijk om hulp
roepen. Geef toe, voor een man is het genant
als je het slotje van een toilet niet open
krijgt.
Komt er daar ene op mijn deur kloppen die zegt:
"Zeg mannekes, kunde da thuis nie gaan doen.
Zie da ge olle vuiligheid proper opkuist,
anders schuiven wij daar straks op uit."
Ik snapte eerst niet wat die bedoelde en toen
ik het doorhad was hij al weg. ik heb een half
uur moeten wachten voor de volgende naar het
toilet kwam. Die dacht dat ik gewoon zat was en
zei:
"Das niks jongen, blijft gij daar maar rustig
zitten tot ge weer nuchter zijt en dan krijgde
gij die deur zelf wel open.»
Weer een halfuur wachten.
Bij de volgende had ik meer geluk. Die had ook
last met zijn darmen en moest mijn toilet
hebben. Die gaat de cafébaas verwittigen en
toen zijn ze mij met vijf man en een tang en
een zaag komen verlossen.
De tang en de zaag heb ik gekust en toen heb ik
een tournee generale gegeven.
En ja, toen moest eerst die gast van "Zeg
mannekes, kunde da thuis nie gaan doen?" zijn

joke vertellen en die gaf ook een tournee
genera!. En toen moest dienen type van" Blijf
maar rustig zitten tot ge weer nuchter zijL.»
Zijn verhaal vertellen. Die trakteerde ook.
Iedereen had zoveel plezier met mijnen
tegenslag dat ze allemaal eens getrakteerd
hebben. Zelfs de tang en de zaag. Ge begrijpt
dat ik toen nog moeilijk kon bellen. Al heb ik
geprobeerd. maar ik kwam altijd ergens anders
terecht .

BERT Je zag de cijfertjes niet meer staan .

FRITS 't Was een heel donker kroegske.

BERT Ik begrijp het, ja.

FRITS Ja, en daarna ben ik ergens anders nog wat
koffies gaan drinken om weer nuchter te worden.
Dat lukte vrij snel; ik heb de hele tijd aan u
en aan ons zitten denken. En toen ik je nog
eens opbelde zei je moeder dat je drie treinen
vroeger was vertrokken. Ik ben als een gek naar
huis gefietst. Nu is het aan jou.

BERT O.K.. .. ik geloof je ... Ik heb de test niet
gedaan.

FRITS Je hebt hem niet gedaan? Waarom moest ik hem
dan gaan kopen. Ik stond voor Jan Lul in een
volle apotheek. Die man vroeg of ik wel wist
hoe ik het moest doen. I k probeer mij daar met
een grap uit te redden en ik zeg: "Blijkbaar
niet, anders stond ik hier niet". Begint die
brave man alles uit te pakken en uit te leggen.

BERT Ik heb de test niet gedaan omdat het niet meer
nodig was. Ik was gewoon over tijd.

Frits doet of hij flauw valt.

Frits? Frits!

FRITS Ik moet je iets bekennen. Mijn verhaal was niet
helemaal correct. Ik heb niet de hele dag op
café gezeten, sorry.
Ik heb op dat toilet heel hard nagedacht, Bert.
Over jou en mij, onze relatie ...

BERT Had je dat dan nog niet gedaan?

FRITS Toch wel. maar ik heb er nooit veel tijd aan
bested. Ik ben tot de conclusie gekomen dat ik
je heel graag mag. Heel graag. En dat ik het
niet erg zou vinden als ik met je zou moeten
trouwen. Geef toe dat het een moeilijke start
zon zijn met zo'n kind erbij.
Enfin, wat ik wou zeggen; toen ze mij uit dat
toilet bevrijd hadden, ben ik na een paar
pinten al weggegaan en ik ben naar de
antiekbeurs gereden. En daar heb ik dit voor
jou uitgekozen ...

Frits gaat op een knie zitten, rommelt in zakken en haalt
er een klein doosje uit. Blij verrast haalt Bert er een
veel te grote ring uit.

BERT O Frits, een ring!
Of is het een oorbel. of een annbandje?

FRITS Daarom wou ik eigenlijk eerst weten hoe de
uitslag was.

BERT Waarom?

FRITS Om te weten wat ik erbij zou zeggen. Als het
positief was geweest, dan had ik je gevraagd of
je met mij zou willen trouwen?

BERT O Frits! ... en wat vraag je nu?

FRITS En nu vraag ik: "Wil je ooit eens met me
trouwen?"

BERT O ja! Wanneer?

Bert reikt naar Frits' uitgestoken hand. Bij deze
beweging schuift de ring in Frits handpalm. Hij kijkt cr
beteuterd naar

FRITS Als deze ring past, bijvoorbeeld.

Black-out.

SCENE 11

Jako zjt aan het bureau te studeren. Dre komt binnen.
Jako is blij verrast.

JAKO Dre! Je bent terug!

DRE Ik ben er weer, ja.

JAKO Wat ben ik blij je hier terug te zien. Het was
veel te stil zonder jou.

DRE En Bert dan?

JAKO Bert? Bert zit, hangt of ligt altijd ergens in
de buurt van Frits. En van Vromans krijg je
tegenwoordig ook veel minder bezoek, want die
moet altijd dat jonge koppel in het oog houden.

DRE Heeft ze het dan door van Frits en Bert?

JAKO Dit geloof je niet: ze hebben het haar zelf
verteld. Plechtig aangekondigd. Frits heeft
zich officieel gekoppeld en hij ziet er niet
eens ongelukkig uit. Integendeel, hij doet nog
dwazer dan anders. Uitgelaten vrolijk. Vromans
ziet het ook wel zitten. Haar Frits met dat
brave Bemadetteke.

DRE Maar ze moet ze wel in 't oog houden.

JAKO Heeft ze een goeie reden om niet alleen te zitten.

DRE En Bert, nog altijd even dwaas?

JAKO Het feit dat ze zich uit vrije wil aan Frits gekoppeld heeft. zegt toch genoeg? Ze neemt er gewillig de controle van Vromans bij. Het komt er op neer dat zowel Frits als Eert nog dwazer zijn geworden dan ze al waren, maar als koppel zijn ze wel ernstiger, Bert is zelfs die condooms en medisch advies komen vragen. Ik heb haar mijn eerste consultatie gegeven. Ja. er is hier wel het een en ander veranderd de laatste tijd.

DRE Je zegt daar zo iets. Wat is dat met die boeken hier?

JAKO Vreemd gezicht he?!

DRE Je gaat me toch niet vertellen dat jij aan het studeren bent?

JAKO Ja! Ik studeer. Ik moet nog twee jaar doen en die wil ik op twee jaar. gedaan hebben.

DRE Dan ga jij hier toch nog voor mij weg zijn.

JAKO Toch niet. Ik ga mij specialiseren: gynaecologie. O Dre, ik heb de dagboeken van mijn moeder gelezen. Prachtwif' Die dagboeken staan vol notities en ideeën over alternatieve bevallingen, zwangerschapsbegeleiding, postnatale depressies. Ik hoef niet eens meer een eindwerk te maken.

DRE Ah, je bent dus toch nog ergens de normale Jako gebleven.

JAKO Het is perfect! Ze heeft ook haar eigen zwangerschap beschreven. Mijn ontstaan dus. Van het moment van de bevruchting tot de laatste dag van haar zwangerschap heeft zij al haar waarnemingen en gevoelens opgeschreven. Ik weet wanneer ik voor het eerst geschopt heb. Ik moet heel energiek geweest zijn.

DRE Dan ben je toch hard veranderd.

JAKO Het zit er nog in. Je gaat verbaasd staan.

DRE Weet je vader dat jij die dagboeken hebt gelezen?

JAKO Hij heeft ze me gegeven.

DRE Sorry?

JAKO Eigenlijk heb ik veel van jou geleerd.

DRE Ja'! Hoe dan?

JAKO Ik hoefde alleen maar naar jou te kijken.

DRE Ik dacht al dat er zoiets ging komen. Geen zin om psychiater te worden?

JAKO Ik zou een slechte psychiater zijn. Ik hou teveel van mensen die een beetje geschift zijn.

DRE Ik heb ook veel nagedacht, Jako. Ik heb veel met mijn ouders gepraat en ik begin hun beslissing te begrijpen. Ik begin het te aanvaarden. Ik leer ermee te leven. Maar het is moeilijk. Geef me tijd.

JAKO Die heb je. Ik ben verdomd blij dat je terug bent.

Jako en Dre omhelzen elkaar. Op dat ogenblik komen Frits en Bert binnen

FRITS Lesbiennes' Daarom kon ik ze niet verleiden!

JAKO Maar je hebt het nooit op een serieuze manier geprobeerd, Fritske. Als je ons zo'n kanjer van een ring had gegeven, dan waren wij er waarschijnlijk ook wel ingetrapt. Een vrouw is gevoelig voor dat soort zaken, jongen.

Dre heeft intussen de ring die Bert aan een kettingkje om haar hals draagt, bekeken.

DRE Wauw!!! Wat een ring.
Of is het een oorbel? Of een armbandje?

BERT Heb ik van Frits gekregen. Wij gaan trouwen.

DRE Wanneer?

BERT Als deze ring past, zei hij.

DRE Ah zo! Ik was er bijna ingetrapt. Ik dacht dat hij het meende.

JAKO Maar hij meent het, Dre. Zo gaat dat als je verliefd bent. Je kan elkaar gewoonweg niet in normale proporties zien. Het is een compliment voor Bert dat hij haar groter ziet dan ze eigenlijk is.

FRITS Jij hebt tenminste de symboliek begrepen.

JAKO Maar Frits er zijn zo van die dingen die ik heel snel doorheb. Vooral zo van die uitvergrote dingen.

FRITS Bert, ik denk dat ze mij er weer doorsleurt. Jij weet hoe ik daar van afzie. Vertel hen maar eens hoe gevoelig ik ben.

BERT Jako. Dre. Mijn Frits is gevoelig. Heel gevoelig.

Bert begint Frits te kietelen. Frits kan er duidelijk niet tegen. Lacht, gilt en kronkelt.

 Vooral hier zo.
Jako doet direct mee.

JAKO Waar zeg je?

BERT Hier zo.

Dre komt ook meedoen.

FRITS Nee!!!! Ik kan daar niet tegen!!!! Genade!!!! Al moet ik toegeven dat ik hier altijd van gedroomd heb.

De meisjes stoppen even met kietelen en kijken mekaar en Frits verbaasd aan.
Frits roept triomfantekijk uit:

Drie vrouwen aan mijn lijf!!!!

Black-out